Isus uzlazi na nebo

(Mk 16,19–20; Dj 1,9–11)

50Tada ih je odveo u blizinu Betanije, podigao ruke
i blagoslovio ih. 51Dok ih je blagoslivljao, udaljio se od
njih i bio uznesen na nebo. 52Oni su mu se poklonili
i s velikom radošću vratili se u Jeruzalem. 53Ondje su
stalno bili u Hramu i slavili Boga.

Evanđelje po
Ivanu

Kristov dolazak na svijet

1 1Prije postanka svijeta bila je Riječ[1]. Riječ je bila s
Bogom i Riječ je bila Bog. 2U početku je On *(Riječ)*
bio s Bogom. 3Po njemu je sve stvoreno. Ništa nije stvo-
reno bez njega. 4U njemu je bio život i taj je život bio
svjetlo ljudima. 5Svjetlo svijetli u tami i tama ga nije
nadjačala.

6Bio je i čovjek kojeg je poslao Bog. Zvao se Ivan. 7On
je došao posvjedočiti za Svjetlo tako da svi povjeruju
zbog njegova svjedočenja. 8On sam nije bio Svjetlo, nego
je došao posvjedočiti za Svjetlo. 9Pravo Svjetlo tek je tre-
balo doći na svijet. To je istinsko Svjetlo koje rasvjetljuje
svakoga čovjeka.

10On *(Riječ)* već je bio na svijetu. Svijet je stvoren
po njemu, ali ga svijet nije prepoznao. 11Došao je u
svijet koji je bio njegov, ali njegov vlastiti narod nije
ga prihvatio. 12No svima onima koji su ga prihvatili i
koji vjeruju u njegovo ime, daje pravo da postanu Božja
djeca. 13Takvima se ne postaje ni prirodnim rođenjem ni
željom roditelja koji žele dijete nego rođenjem od Boga.

14Riječ je postala čovjekom i živjela je među nama.
Gledali smo njegovu slavu, onu slavu koja mu pripada
kao Očevu Sinu jedincu, punom Božje milosti i istine.
15Ivan je na njega mislio kad je rekao: »To je onaj za
kojega sam rekao: ’Onaj koji dolazi poslije mene veći je
od mene jer on je živio prije nego što sam se ja rodio.’«

[1] **1,1** ***Riječ*** Grčka riječ je »logos«, što znači bilo koja vrsta komuni-
kacije. Može se prevesti i kao »poruka«, ili ovdje »Krist« — način na
koji je Bog govorio svijetu o sebi (vidi Otk 19,13). Isto u stihu 14.

16On je pun milosti i istine i od njega smo primili
blagoslov za blagoslovom. 17Jer, Zakon je dan po Mojsiju,
a po Isusu Kristu, došla je Božja milost i istina. 18Nitko
nikada nije vidio Boga, ali njegov Sin jedinac je Bog. On
je Ocu najbliži i on nam je pokazao kakav je Bog.

Ivan govori o Isusu

(Mt 3,1–12; Mk 1,2–8; Lk 3,15–17)

19A ovako je svjedočio Ivan kad su Židovi iz Jeruzalema poslali svećenike i levite da ga upitaju: »Tko si ti?«

20Ivan je odgovorio otvoreno, ne uskraćujući odgovor i priznao: »Ja nisam Krist.«

21»Pa tko si onda?« pitali su. »Jesi li Ilija?«

»Nisam«, rekao je.

»Jesi li prorok[1]?«

»Ne«, odvratio je.

22Tada su mu rekli: »Kaži nam tko si da možemo odgovoriti onima koji su nas poslali. Što kažeš za sebe, tko si ti?«

23A on im je rekao, koristeći riječi proroka Izaije:

»Ja sam glas onoga što viče u pustinji:
’Poravnajte put za Gospodina!’« *Izaija 40,3*

24Te su ljude poslali farizeji. 25Ispitivali su Ivana: »Ako
nisi ni Krist ni Ilija ni prorok, zašto onda krstiš?«

26»Ja krstim vodom«, odgovorio im je Ivan. »Među
vama je netko koga ne poznajete. 27On je onaj koji
dolazi poslije mene. Ja nisam dostojan ni da mu razvežem remenje na obući.«

28Sve se ovo dogodilo u Betaniji, s druge strane Jordana, gdje je Ivan krstio.

29Sutradan je Ivan vidio Isusa kako mu prilazi i rekao:
»Gledajte Jaganjca Božjega,[2] on uzima na sebe grijehe
svijeta. 30To je onaj za koga sam rekao: ’Poslije mene
dolazi čovjek koji je veći od mene jer je bio prije mene.’
31Ni ja nisam znao tko je on, ali ja sam došao krstiti
vodom da bi Izrael mogao vidjeti tko je on.«

32Tada je Ivan ispričao što je vidio i čuo: »Vidio sam kako se Duh spušta s neba u obliku goluba i ostaje na

[1] **1,21** ***prorok*** Ovdje se najvjerojatnije misli na proroka kojeg je Bog obećao Mojsiju da će ga poslati. Vidi Pnz 18,15–19.

[2] **1,29** ***Jaganjac Božji*** Ime za Isusa koje govori da je Isus kao janje koje je bilo prineseno kao žrtva Bogu. Isto u stihu 36.

njemu. 33Ja osobno nisam znao tko je on, ali mi je onaj
koji me je poslao da krstim vodom kazao: 'Vidjet ćeš
Duha kako se spušta na određenog čovjeka i ostaje na
njemu. On je taj koji će krstiti Duhom Svetim.' 34To sam
vidio vlastitim očima i svjedočim da je On Božji Sin.«

Prvi Isusovi učenici

35Sutradan je Ivan ponovo bio ondje s dvojicom svojih
učenika. 36Kad je vidio Isusa da prolazi, rekao je: »Evo
Jaganjca Božjega.«

37Kad su dvojica učenika čula Ivana, pošla su za Isu-
som. 38Isus se okrenuo, vidio da ga slijede i upitao ih:
»Što hoćete?«

Oni su mu odgovorili: »Rabbi — što znači 'Učitelju!'
— gdje stanuješ?«

39»Dođite i vidite«, odvratio im je. I oni su pošli za
njim i vidjeli gdje stanuje te proveli s njim cijeli dan.
Bilo je oko četiri sata popodne.

40Jedan od te dvojice koji su čuli Ivanove riječi i pošli
za Isusom bio je Andrija, brat Šimuna Petra. 41Prvo je
potražio svoga brata Šimuna i rekao mu: »Našli smo
Mesiju!« — što znači Krist.

42Andrija je doveo Šimuna Petra k Isusu, a Isus ga je
pogledao i rekao mu: »Ti si Šimun, sin Ivanov. Zvat ćeš
se Kefa što odgovara imenu Petar[1]«.

43Sutradan je Isus odlučio poći u Galileju. Pronašao
je Filipa i kazao mu: »Pođi za mnom!« 44Filip je bio iz
Betsaide, Andrijina i Petrova grada. 45Filip je pronašao
Natanaela i rekao mu: »Našli smo onoga o kojem je Moj-
sije pisao u Zakonu i o kojem su pisali proroci. To je Isus,
sin Josipa iz Nazareta.«

46»Može li išta dobro doći iz Nazareta?«, upitao ga je
Natanael.

»Dođi i vidi«, odvratio je Filip.

47Isus je vidio Natanaela kako mu prilazi te mu rekao:
»Evo prava Izraelca! U njemu nema ništa lažno.«

48»Odakle me poznaješ?« upitao je Natanael.

»Vidio sam te dok si bio ispod smokve, prije nego što
te Filip pozvao«, odgovorio mu je Isus.

49»Rabbi[2], ti si Božji Sin!« odvratio mu je Natanael.
»Ti si kralj Izraelov.«

50Nato će Isus: »Vjeruješ li zato što sam kazao da sam

[1] **1,42** ***Petar*** Grčko ime »Petar« ima značenje »stijena«, kao i aramejsko ime »Kefa«, koje također znači »stijena«.
[2] **1,49** ***Rabbi*** Učitelj.

te vidio pod smokvom? Vidjet ćeš i mnogo veće stvari od toga!« 51Onda mu je Isus rekao: »Govorim vam istinu. Vidjet ćete nebo kako se otvara i Božje anđele kako se uspinju i spuštaju[1] nad Sina Čovječjeg.«

Svadba u Kani

2 1Trećega dana bila je svadba u Kani, u Galileji. Ondje je bila Isusova majka. 2Isus i njegovi učenici također su bili pozvani na svadbu. 3Kad je ponestalo vina, Isusova majka je rekla Isusu: »Nemaju više vina.«

4»Draga ženo, zašto to meni govoriš?« odvratio joj je Isus. »Moje vrijeme još nije došlo.«

5Njegova se majka obratila poslužiteljima: »Učinite što god vam kaže!«

6Bilo je ondje šest kamenih vrčeva za vodu — kakve su Židovi upotrebljavali pri obrednom pranju.[2] Svaki od njih sadržavao je devedeset do sto trideset pet litara.

7Isus je rekao poslužiteljima: »Napunite vrčeve vodom!« I oni su ih napunili do vrha.

8Tada im je rekao: »Sada odlijte malo i odnesite glavnom poslužitelju.«

Tako su i učinili. 9Glavni poslužitelj uzeo je gutljaj, no voda se pretvorila u vino. Nije znao odakle je vino došlo, no znali su poslužitelji koji su nalili vodu. Tada je glavni poslužitelj pozvao mladoženju i 10rekao mu: »Svatko najprije poslužuje dobro vino, a potom, kad se gosti ponapiju, lošije. A ti si dobro vino čuvao sve do sada.«

11Ovo, prvo od svojih čuda, Isus je učinio u Kani Galilejskoj. Time je pokazao svoju veličinu i njegovi su učenici povjerovali u njega.

12Nakon toga se sa svojom majkom, braćom i učenicima spustio u Kafarnaum gdje su se zadržali nekoliko dana.

Isus u Hramu

(Mt 21,12–13; Mk 11,15–17; Lk 19,45–46)

13Bližio se židovski blagdan Pasha pa se Isus popeo u Jeruzalem. 14U Hramu je zatekao trgovce kako prodaju stoku, ovce i golubove. Tu su za svojim klupama sjedili i mjenjači novca. 15Načinio je bič od konopa i

[1] **1,51** Citati iz Post 28,12.
[2] **2,6** ***obredno pranje*** Židovi su imali religiozne odredbe o pranju na određene načine prije jela, prije molitve u Hramu i u nekim posebnim prigodama.

sve ih istjerao iz Hrama, zajedno s ovcama i ostalom
stokom. Mjenjačima novca prosuo je srebrnjake i ispre-
vrtao klupe. 16Prodavačima golubova rekao je: »Nosite
to odavde! Ne činite od kuće moga Oca tržnicu!«
17Njegovi učenici sjetili su se teksta zapisana u Sve-
tom pismu:

»Revnost za tvoju kuću će me izjesti.« *Psalam 69,10*

18Nato su Židovi rekli: »Učini neki čudesan znak!
Dokaži nam da to imaš pravo činiti!«
19Isus im je odgovorio: »Srušite ovaj hram i ja ću ga
ponovo podići za tri dana.«
20»Ovaj Hram se gradio četrdeset šest godina«, odvra-
tili su mu Židovi, »a ti ćeš ga podići za tri dana?!«
21No hram o kojem je govorio, bilo je njegovo tijelo.
22Kad je uskrsnuo od mrtvih, njegovi su se učenici sjetili
tih riječi te su povjerovali i Svetom pismu i Isusovim
riječima.
23Dok je Isus bio u Jeruzalemu u vrijeme blagdana
Pashe, mnogi su povjerovali u njega jer su vidjeli čuda
koja je činio. 24No Isus se njima nije povjeravao jer je
dobro poznavao kakvi su ljudi. 25Nitko mu nije trebao
reći kakvi su jer je on poznavao čovjekovo srce.

Isus i Nikodem

3 1Neki čovjek, Nikodem, bio je farizej i jedan od
židovskih vođa. 2Noću je došao k Isusu i rekao mu:
»Rabbi[1], znamo da si učitelj i da te je Bog poslao, jer
nitko ne može činiti čudesa koja ti činiš a da Bog nije
s njim.«
3Isus mu je odgovorio: »Govorim ti istinu: tko se
ponovo ne rodi, ne može vidjeti Božje kraljevstvo.«
4»Kako se čovjek može roditi kad je star?« rekao je
Nikodem. »Sigurno ne može po drugi put ući u majčinu
utrobu da bi se rodio.«
5Isus mu odgovori: »Govorim ti istinu, ako se čovjek
ne rodi od vode i Duha, ne može ući u Božje kraljevstvo.
6Što je rođeno od čovjeka — čovjek je; što je rođeno
od Duha — duh je. 7Nemoj se čuditi mojim riječima:
'Moraš se ponovo roditi'. 8Vjetar puše gdje god hoće.
Možeš mu čuti šum, ali ne znaš ni odakle dolazi ni kamo
ide. Tako je i sa svakim tko je rođen od Duha.«

[1] **3,2** ***Rabbi*** Učitelj.

9»Kako je to uopće moguće?«, upitao ga je Nikodem.
10Isus mu je odgovorio: »Ti si učitelj u Izraelu, a još
ne razumiješ o čemu ti govorim. 11Govorim ti istinu.
Govorimo o onome što znamo i prenosimo ono što
smo vidjeli, ali vi ne želite prihvatiti što vam govorimo.
12Govorio sam vam o zemaljskim stvarima i vi ne vje-
rujete. Pa kako ćete vjerovati kad vam budem govorio
o nebeskima? 13Nitko nikada nije uzašao na nebo, osim
Sina Čovječjeg koji je i sišao s neba.
14Baš kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji,[1] tako
mora biti podignut i Sin Čovječji 15da bi svatko tko u
njega vjeruje imao vječni život.«
16Jer, Bog je toliko ljubio svijet da je dao svoga Sina
jedinca da ne umre nitko tko u njega vjeruje, nego da
ima vječni život. 17Bog nije poslao svoga jedinoga Sina
da sudi svijetu, nego da se svijet po njemu spasi. 18Tko
vjeruje u njega nije osuđen, no onaj tko ne vjeruje već je
osuđen jer nije povjerovao u jedinoga Božjeg Sina. 19Na
ovome se temelji osuda: Svjetlo je došlo na svijet, no
ljudi su više voljeli tamu jer su im djela bila zla. 20Svatko
tko čini zlo, mrzi svjetlo i kloni ga se da njegova djela
ne bi bila razotkrivena. 21Ali onaj tko radi što je istinito
dolazi k svjetlu da se jasno vidi kako su njegova djela
učinjena u Bogu.[2]

Isus i Ivan Krstitelj

22Nakon toga, Isus je sa svojim učenicima otišao u
unutrašnjost Judeje. Tu je s njima boravio i krstio. 23Ivan
je također bio tu i krstio u Enonu, nedaleko od Salima,
jer je tamo bilo mnogo vode. Ljudi su neprekidno dola-
zili i krstili se. 24Ivan još nije bio bačen u tamnicu.
25Tada je došlo do rasprave između nekih Ivanovih
učenika i nekoga Židova o obrednom pranju.[3] 26Uče-
nici su došli k Ivanu i rekli: »Rabbi[4], čovjek koji je bio s
tobom s druge strane Jordana — onaj o kojem si govorio
— on krsti i svi idu k njemu.«

[1] **3,14** ***Mojsije … pustinji*** Kad su Izraelci umirali od ugriza zmija, Bog je rekao Mojsiju da stavi mjedenu zmiju na štap da onaj tko pogleda u nju bude ozdravljen. Vidi Br 21,4–9.

[2] **3,21** ***Stihovi 16–21*** Neki znalci Biblije smatraju da su to Isusove riječi, dok drugi drže da su Ivanove.

[3] **3,25** ***obredno pranje*** Židovi su imali religiozne odredbe o pranju na određene načine prije jela, prije molitve u Hramu i u nekim posebnim prigodama.

[4] **3,26** ***Rabbi*** Učitelj.

[27]Ivan je odgovorio: »Nitko ne može prisvojiti ništa
ako mu to ne da Bog. [28]Vi sami možete posvjedočiti da
sam rekao: 'Ja nisam Krist.' Bog me poslao da navijestim
njegov dolazak. [29]Nevjesta pripada mladoženji. Mlado-
ženjin prijatelj stoji pokraj, raduje se, pomaže i iščekuje
njegov dolazak. Njegova je radost potpuna kad začuje
mladoženjin glas. Takvu radost ja sada osjećam i ona
je potpuna. [30]On mora postajati sve važniji, a ja manje
važan.«

Onaj koji dolazi s neba

[31]Tko dolazi odozgo, taj je iznad svih. Tko je sa
zemlje, pripada zemlji i govori o zemaljskim stvarima.
Tko dolazi od Boga, taj je iznad svih! [32]On govori o
onom što je vidio i čuo, no nitko ne prihvaća njegove
riječi. [33]Tko prihvati njegove riječi, taj potvrđuje da je
Bog istinit! [34]On, kojeg je poslao Bog, govori Božje riječi
jer mu Bog daje Duha bez mjere. [35]Otac ljubi Sina i svu
je vlast predao njemu. [36]Tko povjeruje u Sina, ima vječni
život. A tko nije poslušan Sinu, neće nikada iskusiti taj
život, već Božji gnjev ostaje na njemu.

Isus i Samarijanka

4 [1]Kad se pročulo među farizejima da Isus pridobiva
i krsti mnogo više učenika nego Ivan — [2]premda
Isus osobno nije krstio, već njegovi učenici — [3]Isus je
napustio Judeju i ponovo se zaputio u Galileju. [4]Na putu
prema Galileji morao je proći kroz Samariju.

[5]Tako je došao u samarijski grad Sikar, blizu imanja
koje je Jakov dao svojem sinu Josipu. [6]Tu se nalazio i
Jakovljev zdenac. Isus je bio umoran od puta i sjeo kraj
njega. Bilo je oko podneva. [7]Neka Samarijanka došla je
zahvatiti vode, a Isus joj je rekao: »Daj mi gutljaj vode!«
[8]Učenici su bili otišli u grad kupiti hrane. [9]Žena mu je
odvratila: »Zar ti, Židov, tražiš vode od mene, Samari-
janke?« Židovi se, naime, ne druže sa Samarijancima.

[10]Nato joj je Isus odgovorio: »Kad bi samo znala Božji
dar! Ti ne znaš tko ti govori: 'Daj mi da pijem!' Da znaš,
ti bi mene zamolila i ja bih ti dao žive vode.«

[11]»Gospodine,« opet će žena, »ti nemaš čak ni vje-
dro, a zdenac je dubok. Gdje ćeš naći živu vodu? [12]Zar
si veći od našega praoca Jakova, koji nam je dao ovaj
izvor? On je sâm pio iz njega, kao i njegovi sinovi i
stoka.«

[13]A Isus joj odgovori: »Tko god pije ovu vodu ponovo

će ožednjeti. 14A tko se napije vode koju ću mu ja dati,
nikada više neće ožednjeti. Štoviše, ta će voda u njemu
postati izvor koji će mu donijeti vječni život.«

15»Gospodine,« nato će žena, »daj mi te vode pa da i
ja više ne budem žedna i ne moram dolaziti ovamo po
vodu!«

16»Pođi po svoga muža«, odgovorio joj je Isus, »i vrati
se ovamo!«

17»Ja nemam muža«, odvratila mu je žena.

»Imaš pravo kad kažeš da nemaš muža«, rekao je Isus.
18»Imala si ih pet, a onaj s kojim si sada nije ti muž.
Rekla si istinu.«

19»Gospodine, vidim da si prorok«, odvratila mu je
žena. 20»Naši, samarijski, praoci štovali su Boga na ovoj
uzvisini. Vi Židovi kažete da je Jeruzalem mjesto gdje
treba štovati Boga.«

21Isus joj je rekao: »Vjeruj mi, ženo! Dolazi vrijeme
kad nećete štovati Oca ni na ovoj uzvisini ni u Jeruza-
lemu. 22Vi ne znate što štujete. Mi Židovi znamo, jer
spasenje dolazi od Židova. 23Ali dolazi vrijeme kada će
istinski štovatelji štovati Oca u duhu i istini. Takve što-
vatelje Otac želi. A to je vrijeme već došlo. 24Bog je duh.
Tko njega štuje, mora to činiti u duhu i istini.«

25»Ja znam da dolazi Mesija, koji je Krist«, odgovorila
mu je žena. »Kad on dođe, sve će nam kazati.«

26A Isus joj je odgovorio: »On sada razgovara s tobom.
Ja sam Mesija.«

27Uto su se njegovi učenici vratili iz grada i jako se
iznenadili kad su vidjeli da Isus razgovara sa ženom. No
ni jedan od njih ga nije upitao: »Što hoćeš od nje?« ili
»Zašto razgovaraš s njom?«

28Žena je ostavila svoj vrč za vodu, vratila se u grad
i rekla svojim sugrađanima: 29»Neki čovjek mi je ispri-
čao sve što sam činila! Dođite ga vidjeti! Možda je
on Krist?« 30Ljudi su se uputili iz grada i pošli vidjeti
Isusa.

31Za to vrijeme učenici su molili Isusa: »Učitelju,
pojedi nešto!«

32On im je odgovorio: »Ja imam hranu o kojoj vi ništa
ne znate.«

33Učenici su počeli ispitivati jedan drugoga: »Zar mu
je tko donio nešto za jelo?«

34A Isus im je kazao: »Moja je hrana činiti volju Onoga
koji me je poslao i izvršiti zadatak koji mi je povjerio.
35Kad sijete, govorite: 'Još četiri mjeseca i evo žetve.'

A ja vam kažem: otvorite oči i pogledajte polja! Već su
zrela za žetvu. 36Žetelac dobiva plaću i skuplja urod za
vječni život. Tako će se moći radovati zajedno i sijač i
žetelac. 37Ona poslovica: 'Jedan sije, drugi žanje', zaista
je istinita. 38I ja vas šaljem da žanjete ono oko čega se
niste znojili. Drugi jesu, a dobit od njihova truda bit će
vaša.«

39Mnogi Samarijanci iz toga grada povjerovali su u
Isusa zbog ženinih riječi: »Ispričao mi je sve što sam
činila.« 40Kad su Samarijanci došli k Isusu, tražili su od
njega da ostane s njima. I ostao je dva dana. 41Još ih je
mnogo povjerovalo zbog onoga što je govorio.

42Rekli su ženi: »Više ne vjerujemo samo zbog tvojih
riječi. Čuli smo i sami i sada znamo da je ovaj čovjek
stvarno Spasitelj svijeta.«

Dužnosnikov sin

(Mt 8,5–13; Lk 7,1–10)

43Nakon dva dana Isus je otišao od njih i zaputio se u
Galileju. 44Isus je već prije rekao da proroka ne poštuju
u njegovu zavičaju. 45Kad je stigao u Galileju, Galilejci
su ga srdačno dočekali jer su i sami vidjeli sve što je
učinio na blagdan Pashe u Jeruzalemu. I oni su prisu-
stvovali svetkovini.

46Isus je ponovo otišao u Kanu Galilejsku, gdje je bio
pretvorio vodu u vino. U Kafarnaumu se nalazio kraljev
dužnosnik čiji je sin bio bolestan. 47Čim je čuo da je Isus
iz Judeje stigao u Galileju, došao je k njemu. Preklinjao
ga je da ode u Kafarnaum i ozdravi mu sina koji je bio na
umoru. 48A Isus mu je rekao: »Takvi ste vi ljudi! Dok ne
vidite znamenja i čudesa, ne vjerujete.«

49»Gospodine, preklinjem te!« zavapio je kraljev duž-
nosnik. »Dođi prije nego što mi dijete umre!«

50»Idi kući«, rekao mu je Isus. »Tvoj će sin živjeti.«

Čovjek je povjerovao Isusovim riječima i krenuo kući.
51Dok je još bio na putu, izašle su mu u susret sluge i
rekle: »Tvoje je dijete živo!«

52Upitao ih je kada se djetetu poboljšalo stanje. Odgo-
vorili su mu: »Groznica je prestala jučer popodne, oko
jedan sat.«

53Dječakov otac znao je da mu je baš u to vrijeme Isus
rekao: »Tvoj će sin živjeti.« I tada je povjerovao u Isusa
— i on i svi njegovi ukućani.

54To je bilo drugo Isusovo čudo nakon dolaska iz
Judeje u Galileju.

Čovjek kod ribnjaka

5 [1]Nakon toga, bio je židovski blagdan i Isus se zapu-
tio u Jeruzalem. [2]U Jeruzalemu se uz Ovčja vrata
nalazi ribnjak. Na aramejskom se zove »Bethesda« i ima
pet natkrivenih trijemova. [3]Ispod njih je ležalo mnogo
bolesnika, slijepaca, bogalja i nepokretnih. [4][1] [5]Ondje je
bio i čovjek koji je bolovao već trideset i osam godina.
[6]Isus ga je vidio kako leži i znao je da već dugo boluje.
Upitao ga je: »Želiš li ozdraviti?«

[7]Bolesnik mu je odgovorio: »Gospodine, nema nikoga
tko bi mi pomogao da uđem u ribnjak kad se voda
uzburka. Kad krenem prema vodi, uvijek netko drugi
uđe u nju prije mene.«

[8]»Ustani,« nato će mu Isus, »uzmi svoj ležaj i hodaj!«
[9]Čovjek je odmah ozdravio, uzeo svoj ležaj i počeo
hodati.

[10]Bila je subota pa su Židovi počeli govoriti čovjeku
kojega je Isus ozdravio: »Subota je. To što nosiš ležaj u
subotu protivi se našem Zakonu!«

[11]On im je odvratio: »Čovjek koji me ozdravio rekao
mi je: 'Uzmi svoj ležaj i hodaj.'«

[12]Nato su ga upitali: »Koji ti je čovjek rekao da uzmeš
svoj ležaj i hodaš?«

[13]No on nije znao tko je bio čovjek koji ga je ozdravio.
Na tom je mjestu bila velika gužva i Isus se neopazice
udaljio.

[14]Kasnije ga je Isus našao u Hramu i kazao mu: »Vidiš,
sada si zdrav. Ne griješi više, da te ne zadesi nešto
gore!«

[15]Čovjek je otišao i rekao Židovima da je Isus taj koji
ga je iscijelio.

[16]A Židovi su počeli progoniti Isusa jer je sve to činio
u subotu. [17]Isus im je odgovorio: »Moj Otac nikada ne
prestaje raditi. Tako i ja radim.«

[18]Te su riječi bile povod Židovima da se još više trude
ubiti Isusa. Jer ne samo što je kršio subotu nego je Boga
nazivao svojim Ocem. Izjednačio je sebe s Bogom.

[1] **5,4** ***3. i 4. stih*** Na kraju 3. stiha neki grčki rukopisi dodaju: »i oni su čekali da se voda pokrene.« Neki kasniji rukopisi dodaju 4. stih: »Kojiput bi anđeo Gospodnji sišao do ribnjaka i uzburkao vodu, a prvi tko uđe u ribnjak bio bi izliječen, bez obzira na to od koje bolesti bolovao.«

Bog je Isusu dao vlast

[19]No Isus im je odgovorio: »Istinu vam kažem. Sin
sâm od sebe ne može učiniti ništa, već samo ono što vidi
da čini Otac. Što god čini Otac, to čini i Sin. [20]Otac ljubi
Sina i pokazuje mu sve što čini. Pokazat će mu i veća
djela od ovoga ozdravljenja. Tad ćete svi ostati zadiv-
ljeni. [21]Jer, kao što Otac podiže ljude od mrtvih i daruje
im život, tako i Sin daruje život komu hoće. [22]Otac ne
sudi nikomu, nego je pravo da sudi prenio na svoga Sina
[23]da bi svi poštovali Sina kao što poštuju Oca. Tko ne
poštuje Sina, ne poštuje ni Oca koji ga je poslao.

[24]Govorim vam istinu, tko čuje moje riječi i povje-
ruje u onoga koji me je poslao ima vječni život. Njemu
se neće suditi. On je iz smrti prešao u život. [25]Govo-
rim vam istinu. Dolazi vrijeme — zapravo, već je došlo
— kad će svi mrtvi čuti glas Božjega Sina. I svi koji čuju
njegov glas oživjet će. [26]Kao što je Otac izvor života,
tako je i svojega Sina učinio izvorom života. [27]A dao mu
je i vlast da sudi, jer on je Sin Čovječji. [28]Neka vas ovo
ne začudi! Jer dolazi vrijeme kad će svi mrtvi čuti glas
Sina Čovječjega i [29]izaći iz svojih grobova. Oni koji su
činili dobro ustat će i primiti vječni život, a oni koji su
činili zlo ustat će i primit će osudu. [30]Ja ne mogu ništa
učiniti sâm. Ja sudim samo na temelju onoga što čujem.
Moja je presuda pravedna jer ne vršim svoju volju, nego
volju onoga koji me poslao.

[31]Ako sâm svjedočim za sebe, moje svjedočanstvo nije
vjerodostojno. [32]Postoji jedan koji svjedoči za mene i ja
znam da je to svjedočanstvo o meni vjerodostojno.

[33]Vi ste poslali ljude k Ivanu i on vam je govorio o
istini. [34]Meni nije potrebno da čovjek govori o meni,
ali vam sve ovo govorim da biste se spasili. [35]Ivan je bio
poput svjetiljke koja gori i daje svjetlo. Vi ste zakratko
željeli uživati u njegovoj svjetlosti.

[36]Ali moje svejdočanstvo je veće od Ivanovog. To su
djela koja mi je Otac povjerio da ih izvršim. Upravo ova
djela koja sada činim svjedoče za mene i dokazuju da
me poslao Otac. [37]I Otac koji me je poslao svjedočio je
za mene. Vi mu nikada niste čuli glas niti ste ga vidjeli
kako izgleda. [38]Njegova riječ ne živi u vama jer ne želite
vjerovati onomu koga je poslao. [39]Proučavate Pismo jer
mislite da u njemu možete naći vječni život, a upravo to
Pismo govori o meni. [40]Pa ipak, ne želite doći k meni da
biste imali život.

[41]Ja ne želim ljudske hvale. [42]Poznajem vas i znam

da u vama nema Božje ljubavi. [43]Ja sam došao u ime
svoga Oca, a ipak me ne želite prihvatiti. Da netko drugi
dođe u svoje ime, njega biste prihvatili. [44]Kako možete
vjerovati vi koji prihvaćate hvale jedan od drugoga, a ne
tražite hvalu koja dolazi od jedinoga Boga? [45]Nemojte
misliti da ću vas ja optužiti pred Ocem; optužit će vas
Mojsije, u kojega ste položili svoje nade. [46]Jer da ste
zaista vjerovali Mojsiju, vjerovali biste i meni. Mojsije
je, naime, pisao o meni. [47]Ali ako ne vjerujete onome
što je Mojsije napisao, kako ćete povjerovati mojim
riječima?«

Isus hrani više od pet tisuća ljudi

(Mt 14,13–21; Mk 6,30–44; Lk 9,10–17)

6 [1]Nakon toga Isus je pošao na drugu obalu Galilej-
skoga jezera koje se zove i Tiberijadsko. [2]Masa ljudi
krenula je za njim jer su vidjeli čuda koja je učinio bole-
snima. [3]Isus se popeo na brežuljak i ondje sjeo sa svo-
jim učenicima. [4]Bližilo se vrijeme židovskoga blagdana
Pashe.

[5]Kad je Isus podigao pogled i vidio kako mu se pribli-
žava veliko mnoštvo, rekao je Filipu: »Gdje ćemo kupiti
kruha da nahranimo sve ove ljude?« [6]Tim ga je riječima
zapravo iskušavao. Isus je već znao što će učiniti.

[7]Filip mu je odgovorio: »Ni za dvije stotine srebrnjaka
ne bi se moglo kupiti dovoljno kruha da svatko dobije
barem komadić.«

[8]Andrija, jedan od njegovih učenika i brat Šimuna
Petra, rekao mu je: [9]»Ovdje je dječačić koji ima pet
ječmenih kruhova i dvije ribe. Ali što je to za tolike
ljude!«

[10]»Neka ljudi sjednu«, rekao je Isus. Uokolo je sve bilo
obraslo travom te su ljudi posjedali. Bilo je tu oko pet
tisuća muškaraca. [11]Tada je Isus uzeo kruhove, zahvalio
Bogu i proslijedio ih ljudima koji su sjedili uokolo. Isto
je učino i s ribom i svi su jeli koliko god su htjeli. Kad
su se nasitili, [12]Isus je rekao svojim učenicima: »Skupite
komade koji su ostali da ništa ne propadne.« [13]Tako su
učinili, i komadima kruha napunili su dvanaest košara.
Toliko je preostalo nakon jela.

[14]Kad su ljudi vidjeli čudo koje je Isus učinio, počeli
su govoriti: »Ovo je sigurno prorok[1] koji treba doći na
svijet!«

[1] **6,14** ***prorok*** Ovdje se najvjerojatnije misli na proroka kojeg je Bog obećao Mojsiju da će ga poslati. Vidi Pnz 18,15–19.

15Isus je znao da ga namjeravaju uhvatiti i na silu uči-
niti kraljem, pa se zato ponovno sâm povukao na brdo.

Isus hoda po vodi

(Mt 14,22–27; Mk 6,45–52)

16Kad se spustila večer, njegovi učenici spustili su se
do jezera. 17Ušli su u lađicu i otisnuli se preko jezera
prema Kafarnaumu. Već je pala i noć, a Isus još uvi-
jek nije došao k njima. 18Puhao je jak vjetar i podigli su
se veliki valovi. 19Kad su učenici otplovili nekih četiri
ili pet kilometara prema pučini, ugledali su Isusa kako
hoda po jezeru. Približavao se njihovoj lađici, a njih je
uhvatio strah. 20»Ne bojte se. Ja sam«, rekao im je Isus.
21Tada su ga primili u lađicu, a lađica se odjednom našla
uz obalu, upravo na mjestu na koje su se bili uputili.

Narod traži Isusa

22Osvanuo je novi dan. Mnoštvo koje je ostalo na dru-
goj obali jezera prisjetilo se da se ondje nalazila samo
jedna lađica. Znali su da Isus nije ušao u nju i da su nje-
govi učenici otplovili sami. 23Neke lađice iz Tiberijade
pristale su blizu mjesta na kojem su ljudi jeli kruh nakon
što je Gospodin zahvalio Bogu. 24Kad su vidjeli da ondje
više nema ni Isusa ni njegovih učenika, ukrcali su se
u lađice i otisnuli prema Kafarnaumu da ondje potraže
Isusa.

25Kad su ga pronašli na drugoj obali jezera, upitali su
ga: »Učitelju, kada si došao ovamo?«

26Nato im je Isus odgovorio: »Istinu vam kažem. Ne
tražite vi mene zbog čuda koja ste vidjeli, nego zbog
kruha kojeg ste jeli i nasitili se. 27Ne trudite se oko hrane
koja se kvari, već oko hrane koja se nikad ne kvari i koja
daje vječni život. Takvu hranu dat će vam Sin Čovječji
jer ga je Bog Otac za to ovlastio.«

28»Što moramo činiti«, upitali su ga tada, »da činimo
djela koja Bog želi?«

29Isus im je nato odgovorio: »Vjerujte u onoga koga je
on poslao. To je Božja volja.«

30»Čime nam možeš dokazati da si ti taj?« rekla je
svjetina. »Daj da vidimo neki znak pa ćemo ti vjerovati.
31Naši preci jeli su manu u pustinji, baš kao što piše u
Pismu: 'Dao im je s neba kruh da jedu'[1].«

32Isus im je rekao: »Govorim vam istinu. Nije vam

[1] **6,31** Citat iz Ps 78,24.

Mojsije dao kruh s neba. Moj Otac vam daje pravi kruh
s neba. [33]Jer, kruh koji daje Bog jest kruh koji dolazi s
neba i daje život svijetu.«

[34]»Gospodine,« rekli su mu, »daj nam uvijek toga
kruha!«

[35]»Ja sam kruh koji je život«, odgovorio im je Isus.
»Tko dođe k meni nikada više neće ogladnjeti. Tko vje-
ruje u mene nikada više neće ožednjeti. [36]Ali već sam
vam rekao da ste me vidjeli, pa ipak ne vjerujete. [37]Sve
koje mi Otac da uzet ću k sebi. Neću izbaciti nikoga
tko dođe k meni. [38]Ja nisam sišao s neba da činim svoju
volju, nego volju onoga koji me je poslao. [39]A volja
onoga koji me je poslao jest da ne izgubim ni jednoga od
onih koje mi je dao, već da ih sve uskrisim u posljednji
dan. [40]Moj Otac želi da svatko tko vidi Sina i povjeruje
u njega ima vječni život. Toga ću ja uskrisiti u posljednji
dan.«

[41]Tada su Židovi počeli gunđati i prigovarati Isusu što
je rekao: »Ja sam kruh koji je sišao s neba.« [42]Govorili
su: »Pa to je Isus, Josipov sin! Poznajemo mu i oca i
majku. Kako može tvrditi: 'Ja sam sišao s neba?!'«

[43]Nato im je Isus rekao: »Prestanite mrmljati! [44]K meni
mogu doći samo oni koje Otac, koji me je poslao, dovede
k meni. A ja ću ih uskrisiti u posljednji dan. [45]Proroci
su pisali: 'Sve će ih Bog poučiti.'[1] Svatko tko sluša Oca i
uči od njega, dolazi k meni. [46]To ipak ne znači da je itko
vidio Oca. Oca je vidio samo onaj tko dolazi od njega.
[47]Govorim vam istinu. Tko vjeruje, ima vječni život.
[48]Ja sam kruh koji daje život. [49]Vaši su preci jeli manu u
pustinji, pa su ipak umrli. [50]Ovo je pak kruh koji je sišao
s neba. Tko jede ovaj kruh neće nikada umrijeti. [51]Ja
sam živi kruh koji je sišao s neba. Tko bude jeo ovoga
kruha, živjet će zauvijek. Kruh koji ću ja dati, moje je
tijelo, koje dajem da svijet može živjeti.«

[52]Tada su se Židovi počeli međusobno prepirati. Pitali
su se: »Kako nam on može dati svoje tijelo za jelo?«

[53]Isus im je rekao: »Govorim vam istinu. Morate jesti
tijelo Sina Čovječjeg i piti njegovu krv, inače nećete
imati u sebi život. [54]Tko jede moje tijelo i pije moju
krv ima vječni život i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.
[55]Moje je tijelo istinska hrana, a moja je krv istinsko
piće. [56]Tko jede moje tijelo i pije moju krv živi u meni i
ja u njemu. [57]Otac koji me poslao živ je i ja živim zbog

[1] **6,45** Citat iz Iz 54,13.

njega. Tako će i onaj tko mene jede živjeti zbog mene.
58Ovo je kruh koji je sišao s neba. On nije kao onaj što su
ga jeli vaši preci pa ipak umrli. Tko jede ovaj kruh, živjet
će zauvijek.« 59Sve je ovo Isus rekao dok je poučavao u
sinagogi u Kafarnaumu.

Mnogi napuštaju Isusa

60Kad su ovo čuli, mnogi su Isusovi učenici rekli:
»Ovo je učenje teško prihvatiti. Tko to može slušati?«

61Isus je u sebi znao da je bilo mrmljanja zbog njego-
vih riječi, pa im je rekao: »Ovo vas učenje uznemiruje?
62Što biste rekli kad biste vidjeli Sina Čovječjeg kako
se vraća onamo gore gdje je prije bio? 63Duh je taj koji
daje život. Tijelo ga ne može dati. Riječi koje sam vam
uputio jesu duh i one daruju život. Ipak, neki mi od vas
ne vjeruju.« 64Isus je, naime, od samoga početka znao
tko su ti koji ne vjeruju i tko je taj koji će ga izdati. Stoga
je rekao: 65»Zato sam vam rekao: 'Nitko ne može doći k
meni ako mu to Bog ne omogući!'«

66Kad su to čuli njegovi učenici, mnogi su se povukli
i nisu ga više slijedili.

67Tada je Isus upitao Dvanaestoricu: »Želite li i vi
otići?«

68»Gospodaru,« odgovorio mu je Šimun Petar, »komu
ćemo poći? Ti imaš riječi koje daju vječni život. 69Mi
vjerujemo i znamo da si ti Božji Mesija.«[1]

70Isus im je odvratio: »Zar nisam ja odabrao vas dva-
naestoricu? A ipak je jedan od vas đavao.«

71Mislio je na Judu, sina Šimuna Iskariotskoga.
Premda je bio jedan od dvanaestorice apostola, Juda je
kasnije izdao Isusa.

Isus i njegova braća

7 1Nakon toga, Isus je putovao Galilejom. Judeju je
nastojao izbjeći jer su ga Židovi htjeli ubiti. 2Bližio
se židovski Blagdan sjenica. 3Tada su mu rekla njegova
braća: »Pođi odavde u Judeju da tvoji učenici vide čuda
koja činiš. 4Tko želi da se za njega zna, ne čini djela u
tajnosti. Ako već činiš takva djela, pokaži se svijetu!«
5Čak ni njegova braća nisu vjerovala u njega. 6Isus im
je odgovorio: »Moje vrijeme još nije došlo. Za vas je pak
dobro svako vrijeme. 7Vas svijet ne može mrziti. Mene

[1] **6,69** ***Božji mesija*** U izvorniku »Božji svetac.«

mrzi jer govorim ljudima ovoga svijeta da su im djela
zla. 8Vi samo pođite na blagdansko slavlje. Ja ne idem jer
moje vrijeme još nije došlo.« 9Tako im je rekao i ostao
u Galileji.

10Nakon što su njegova braća otišla na blagdansko
slavlje, otišao je i on, ali ne javno, već potajno. 11Na sve-
čanosti, Židovi su tražili Isusa među pristiglima. »Gdje
je onaj čovjek?« raspitivali su se.

12Bilo je ondje mnoštvo ljudi. Mnogi od njih potajno
su raspravljali o Isusu. »Dobar je on čovjek«, govorili
su jedni. Drugi bi odvraćali: »Ne, on zavodi narod.«
13Ali nitko nije o njemu govorio otvoreno jer su se bojali
Židova.

Isus poučava u Jeruzalemu

14Negdje usred blagdanskoga slavlja, Isus je otišao
u Hram i počeo poučavati. 15Židovi su bili zadivljeni i
govorili su: »Odakle mu toliko znanje, a nema školova-
nje koje mi imamo?«

16»Nauk nije moj«, odgovorio im je Isus. »Dao mi ga
je Onaj koji me je poslao. 17Tko je spreman izvršiti Božju
volju znat će je li moj nauk od Boga ili je moj vlastiti.
18Tko iznosi vlastite misli želi prigrabiti slavu za sebe.
Tko želi dati slavu onome koji ga je poslao — taj je istinit
i u njemu nema ništa lažno. 19Mojsije vam je dao Zakon!
Ali nitko od vas ne živi u skladu s njim. Zašto me želite
ubiti?«

20Ljudi su mu odgovorili: »Ti si opsjednut demonom!
Tko te to želi ubiti?«

21Nato im je Isus rekao: »Učinio sam čudo i vi ste
svi zadivljeni. 22Mojsije vam je dao zakon o obrezanju
— zapravo, nije ga dao Mojsije nego vaši praoci — i vi
katkada obrezujete djecu subotom. 23Dijete, dakle, može
biti obrezano i subotom da se ne prekrši Mojsijev zakon.
Kako se onda možete ljutiti na mene što sam ozdravio
čitava čovjeka u subotu? 24Prestanite suditi po vanjskim
stvarima i počnite suditi kako je zaista pravedno!«

Isus je Krist

25Tada su neki stanovnici Jeruzalema počeli govoriti:
»Zar to nije onaj kojega žele ubiti? 26Pogledajte! Javno
govori, a nitko ga ne pokušava spriječiti. Zar je moguće
da vođe smatraju kako je on zaista Krist? 27Ali mi svi
znamo odakle je ovaj čovjek. Kad Krist dođe, nitko neće
znati odakle je.«

28Dok je Isus poučavao u Hramu, povikao je:
»Poznajete me i znate odakle sam. Ipak, ja nisam došao
sam od sebe. Poslao me Onaj koji je istinit. Njega ne
poznajete. 29Ali ja ga poznajem, jer sam došao od njega.
On me je poslao.«

30Tada su ga pokušali uhititi, ali ga ipak nitko nije ni
taknuo jer još nije bilo došlo vrijeme za to. 31No mnogi
iz mnoštva koje je bilo ondje povjerovali su u njega i
govorili: »Kada Krist dođe, hoće li učiniti više čuda od
ovoga čovjeka? Sigurno ne!«

Židovi nastoje uhititi Isusa

32Farizeji su čuli što su ljudi potajno govorili o Isusu,
pa su u dogovoru s vodećim svećenicima poslali stražu
da ga uhiti. 33Tada je Isus rekao: »Bit ću s vama još malo,
a onda ću poći natrag onomu koji me je poslao. 34Tražit
ćete me, ali me nećete naći. Vi ne možete doći onamo
gdje sam ja.«

35Židovi su se pitali među sobom: »Kamo će on to
otići, a da ga mi ne bismo mogli naći? Možda k našima
koji žive po grčkim gradovima da ondje poučava Grke?
36On kaže: 'Tražit ćete me, ali me nećete naći' i 'Gdje
sam ja, onamo vi ne možete doći'. Što to sve znači?«

Duh Sveti

37Posljednjega i najvažnijega dana blagdana, Isus je
stajao i vikao: »Tko je žedan neka dođe k meni i pije.
38Kao što kaže Pismo, iz nutrine onoga tko povjeruje u
mene, poteći će rijeke žive vode.« 39Isus je govorio o
Duhu, kojeg će primiti oni koji u njega povjeruju. Tada
još nisu primili Duha jer Isus još nije bio proslavljen.

Isusovo podrijetlo

40Kad su neki iz mnoštva to čuli, počeli su govoriti:
»Ovaj čovjek je stvarno prorok[1].«

41»On je Krist«, rekli su drugi.

A neki su pak govorili: »Ta Krist neće doći iz Galileje!
42Ne kazuje li Pismo da Krist treba biti Davidov poto-
mak i da treba doći iz Betlehema, grada u kojem je živio
David?« 43Imali su različita mišljenja o Isusu. 44Neki su
ga htjeli uhititi, ali nitko nije pokušao.

[1] **7,40** ***prorok*** Ovdje se najvjerojatnije misli na proroka kojeg je Bog obećao Mojsiju da će ga poslati. Vidi Pnz 18,15–19.

Židovski vođe ne vjeruju

45Hramski stražari vratili su se vodećim svećenicima i
farizejima. »Zašto ga niste doveli?« upitali su ih ovi.
46»Nitko nikada nije govorio poput njega«, odgovorili
su stražari.
47Nato su farizeji odvratili: »Dakle i vas je uspio obma-
nuti! 48Je li tko od vođa ili farizeja povjerovao u njega?
49Ovi ljudi vani ne poznaju Zakon — prokleti su!«
50No bio je tu još jedan farizej, Nikodem, koji je ranije
posjetio Isusa.[1] On im je rekao: 51»Prema našem Zakonu
ne možemo osuditi nekoga dok ga prvo ne saslušamo i
ne utvrdimo što je učinio.«
52»Ti, čini se, također dolaziš iz Galileje!« odvratili su
mu. »Pažljivije pročitaj Sveto pismo! Vidjet ćeš da nika-
kav prorok[2] ne dolazi iz Galileje.« 53Tada su se razišli i
svaki je pošao svojoj kući.

Preljubnica

8 1Isus je pak otišao na Maslinsku goru. 2U zoru se
ponovno vratio u Hram. Svi su se opet okupili oko
njega. Isus je sjeo i počeo poučavati. 3Uto su učite-
lji Zakona i farizeji doveli ženu uhvaćenu u preljubu i
postavili je pred ljude. 4Rekli su Isusu: »Učitelju, ova
je žena uhvaćena u samom činu preljuba. 5Mojsije nam
je u Zakonu naredio da takve žene kamenujemo. Što ti
kažeš na to?« 6Ovo pitanje bila je zamka — da bi ga imali
za što optužiti. No Isus se pognuo i počeo nešto pisati
prstom po zemlji. 7Kako nisu prestajali pitati, uspravio
se i rekao: »Tko od vas nikada nije sagriješio, neka prvi
na nju baci kamen!« 8Potom se ponovo prignuo i nasta-
vio pisati po zemlji.
9Kad su to čuli, počeli su odlaziti jedan po jedan; sta-
riji su otišli prvi. Na kraju je Isus ostao sâm sa ženom
koja je još uvijek stajala pred njim. 10Isus se uspravio i
upitao je: »Ženo, gdje su oni? Zar te nitko nije osudio?«
11»Nitko, gospodine,« odgovorila je.

»Ni ja te ne osuđujem,« rekao joj je Isus. »Idi i od sada više ne griješi!«[3]

[1] **7,50** ***No bio je … posjetio Isusa*** Govori o Nikodemu koji je ranije posjetio Isusa. Vidi Iv 3,1–21.

[2] **7,52** ***prorok*** U dva rana Grčka zapisa Ivanovog Evanđelja piše »Prorok«, što bi moglo značiti »Prorok poput Mojsija« spomenuto u Pnz 18,15. U Dj 3,22 i 7,37 smatra se da je to Mesija, kao i u Iv 7,40.

[3] **8,11** ***Stihovi 7,53–8,11*** Najstariji i najbolje sačuvani grčki rukopisi Ivanova evanđelja ne sadrže stihove 7,53–8,11.

Isus — svjetlo svijeta

[12]Tada se Isus ponovo obratio ljudima: »Ja sam svjetlo
svijeta. Tko mene slijedi, imat će svjetlo koje daje život
i nikada više neće ići po mraku.«
[13]Farizeji su mu rekli: »Ti sve to govoriš sâm o sebi.
Ne možemo to prihvatiti kao istinu.«
[14]»Čak i ako govorim sâm za sebe«, odvratio im je
Isus, »ono što govorim istina je, jer ja znam odakle sam
došao i kamo idem. Vi pak ne znate ni odakle sam došao
ni kamo idem. [15]Vi sudite po ljudskim mjerilima. Ja ne
sudim nikomu. [16]Ako pak donosim presudu, moja je
presuda valjana, jer je ne donosim sâm. Otac koji me je
poslao — on je sa mnom. [17]U vašem Zakonu piše da su
izjave dvojice svjedoka istinite ako se podudaraju. [18]Ja
govorim sam za sebe i Otac koji me je poslao govori za
mene.«
[19]»Pa gdje je onda tvoj Otac?«, pitali su ga.
Isus je odgovorio: »Vi ne poznajete ni mene ni moga
Oca. Da znate tko sam ja, znali biste i tko je moj Otac.«
[20]Sve je ovo Isus rekao u Hramu, nedaleko od mjesta
na kojem su bile postavljene kutije za novčane darove.
Nitko ga nije uhitio jer njegovo vrijeme još nije bilo
došlo.

Isus je s neba

[21]Isus im je ponovno rekao: »Ja ću otići. Tada ćete me
tražiti i umrijet ćete u svojim grijesima. Kamo ja idem
— vi ne možete doći.«
[22]Nato su Židovi rekli: »Kada kaže: 'Kamo ja
idem — vi ne možete doći', znači li to da će izvršiti
samoubojstvo?«
[23]Isus im je rekao: »Vi ste odavde sa zemlje, ja sam
odozgo s neba. Vi ste od ovoga svijeta; ja nisam od ovoga
svijeta. [24]Zato sam vam rekao da ćete umrijeti u svojim
grijesima. Ako ne budete vjerovali da ja jesam[1], umrijet
ćete u svojim grijesima.«
[25]»Tko si ti onda?«, pitali su ga.
»Baš ono što vam govorim od početka«, odgovorio im
je Isus. [26]»O vama bih mogao štošta reći i suditi. Ali ja
svijetu govorim samo ono što sam čuo od onoga tko me
je poslao, a on govori istinu.«

[1] **8,24 *ja jesam*** Izraz koji se u Izl 3,14 upotrebljava za Božje ime, ali koji može značiti i »Ja sam on (Krist).« Isto u stihovi 28 i 58.

27 Nisu shvatili da im govori o Ocu. 28 Zato im je rekao:
»Kad podignete Sina Čovječjeg, tada ćete znati da ja
jesam. Ja ništa ne činim na svoju ruku, već govorim
samo ono što me je naučio Otac. 29 Onaj tko me poslao sa
mnom je. Nije me ostavio sama jer ja uvijek činim ono
što je njemu drago.« 30 Dok je Isus ovo govorio, mnogi
su povjerovali u njega.

Istina će vas osloboditi

31 Isus je rekao Židovima koji su povjerovali u njega:
»Ako ustrajno slijedite moje učenje, zaista ste moji
pravi učenici. 32 Upoznat ćete istinu i istina će vas
osloboditi.«

33 »Mi smo Abrahamovi potomci«, odgovorili su mu.
»Nikad nismo bili ničiji robovi. Što misliš time reći kada
kažeš: 'Bit ćete slobodni'?«

34 Isus im je odgovorio: »Istinu vam kažem. Svatko tko
griješi rob je grijehu. 35 Rob ne ostaje u obitelji zauvijek,
ali sin ostaje zauvijek. 36 Ako vas Sin oslobodi, tada ćete
zaista biti slobodni. Znam ja dobro da ste vi Abraha-
movi potomci. 37 No ipak me želite ubiti jer ne želite
prihvatiti moje učenje. 38 Ja govorim o onome što mi
je pokazao moj Otac, a vi činite ono što je vama rekao
vaš otac.«

39 Odgovorili su mu: »Naš je otac Abraham!«

Isus im je odvratio: »Da ste vi zaista Abrahamova
djeca, postupili biste kao i on. 40 Ja sam čovjek koji vam
je rekao istinu što sam je čuo od Boga. Vi me pak želite
ubiti. Takvo što Abraham nije radio. 41 Vi radite ono što
radi i vaš otac!«

A oni su mu odvratili: »Mi nismo djeca koja ne znaju
tko im je otac. Imamo samo jednoga oca: Boga!«

42 A Isus im je rekao: »Kad bi Bog bio vaš otac, vi biste
me voljeli. Ja sam došao od Boga i sada sam tu. Nisam
došao sam od sebe, nego me poslao Bog. 43 Vi ne razu-
mijete što vam govorim jer ne možete prihvatiti moju
poruku. 44 Vi ste đavlova djeca. On je vaš otac i vi ste
izabrali postupati po njegovoj volji. On je bio ubojica od
samoga početka. Nikada nije stajao na strani istine, jer
u njemu i nema istine. Kad govori laž, on iznosi sebe
onakva kakav jest. On je lažljivac i otac laži. 45 Vi mi ne
vjerujete jer govorim istinu. 46 Tko mi među vama može
dokazati grijeh? Ako govorim istinu, zašto mi ne vjeru-
jete? 47 Onaj tko pripada Bogu prihvaća što Bog govori.
No vi ne slušate Boga jer mu ne pripadate.«

Isus i Abraham

48Židovi su mu nato odgovorili: »Zar nemamo pravo
kad kažemo da si Samarijanac i da si opsjednut zlim
duhom?«
49»Nisam ja opsjednut zlim duhom«, odvratio je Isus.
»Ja samo iskazujem štovanje svomu Ocu, a vi me obe-
ščašćujete. 50Ali, ja ne tražim slavu za sebe. Netko drugi
želi me proslaviti, a taj i sudi. 51Govorim vam istinu.
Tko drži moje učenje nikada neće vidjeti smrti.«
52Židovi su mu rekli: »Sada znamo da si opsjednut. I
Abraham i proroci su umrli, a ti govoriš: ’Tko drži moje
učenje nikada neće umrijeti.’ 53Zar misliš da si veći od
našega oca Abrahama? Abraham je umro, a isto tako i
proroci. Što ti misliš, tko si ti?!«
54Isus je odgovorio: »Kad bih ja samom sebi iskazivao
čast, ona bi bila bez ikakve vrijednosti. Ali meni iskazuje
čast moj Otac. Za njega vi govorite: ’On je naš Bog.’ 55Pa
ipak ga ne poznajete, ali ja ga poznajem. Da kažem da ga
ne poznajem, bio bih lažljivac poput vas. Ali ja ga zaista
poznajem i ja se pokoravam onomu što kaže. 56Vaš prao-
tac Abraham radovao se što će vidjeti dan moga dolaska.
Vidio ga je i bio sretan.«
57Židovi su ga upitali: »Kako si mogao vidjeti Abra-
hama? Ti nemaš ni pedeset godina!«
58Isus im je odgovorio: »Govorim vam istinu. Prije
nego se Abraham rodio, ja jesam.« Kad je ovo rekao,
dohvatili su kamenje da ga kamenuju. 59Ali Isus se
sakrio i otišao iz Hrama.

Slijepac od rođenja

9 1Šetajući uokolo, Isus je primijetio nekog slijepca.
Čovjek je bio slijep od rođenja. 2»Učitelju,« upitali
su ga njegovi učenici, »Tko je sagriješio da se rodio sli-
jep? On ili njegovi roditelji?«
3»Ni on ni njegovi roditelji«, odgovorio im je Isus.
»Rodio se slijep da bi se na njemu pokazala Božja moćna
djela. 4Dok je dan, moram činiti djela onoga koji me je
poslao. Kada padne noć, nitko ne može raditi. 5Dokle
god sam na svijetu, ja sam njegovo svjetlo.«
6Kad je to izgovorio, pljunuo je na zemlju, napravio
od sline blato i njime premazao čovjeku oči. 7Potom
mu je rekao: »Idi do ribnjaka Siloe i umij se!« — Siloa
znači »Poslan«. Čovjek je otišao i umio se i vratio se
gledajući.
8Njegovi susjedi i oni koji su ga prije često viđali kako

prosi pitali su se: »Zar nije ono čovjek koji je stalno sjedio uz cestu i prosio?«

9Neki su rekli: »Da, to je on!« Drugi pak: »Nije, samo mu je sličan.«

A on sâm je rekao: »Da, ja sam taj!«

10»Kako se to dogodilo? Kako su ti se otvorile oči?«, pitali su ga.

11Odgovorio je: »Čovjek kojega zovu Isus napravio je blato, premazao mi njime oči i rekao: 'Idi do Siloe i umij se!' Otišao sam, pa kad sam se umio, progledao sam.«

12Upitali su ga: »Gdje je on?«

13Ljudi su tada doveli čovjeka, koji je ranije bio slijep,
farizejima. 14A dan kada je Isus načinio blato i otvorio
čovjeku oči bila je subota. 15Farizeji su ga još jednom
počeli ispitivati kako je progledao.

16Neki od farizeja počeli su govoriti: »Ovaj čovjek nije došao od Boga jer ne poštuje subotu.«

»Kako jedan grešnik«, govorili su pak drugi, »može činiti ovakva čuda?« Tako je među njima došlo do rascjepa.

17Ponovo su upitali slijepca: »Što ti misliš o Isusu, sada kada ti je otvorio oči?«

»On je prorok!« odgovorio im je.

18Židovi mu nisu vjerovali da je bio slijep i da je pro-
gledao pa su pozvali njegove roditelje 19i ispitivali ih: »Je
li ovo vaš sin, za kojega kažete da je slijep od rođenja? Pa
kako onda sada vidi?«

20Njegovi su roditelji odgovorili: »Znamo da je on naš
sin i da se rodio slijep, 21ali ne znamo kako je progle-
dao niti tko mu je otvorio oči. Pitajte njega! Dovoljno
je odrastao da govori sâm za sebe.« 22Tako su govorili
jer su se bojali Židova. Židovi su bili odlučili da svakoga
tko prizna da je Isus Mesija izopće iz sinagoge. 23Zato
su njegovi roditelji rekli: »Pitajte njega! Dovoljno je
odrastao.«

24Tada su po drugi put pozvali čovjeka koji je bio slijep i naredili mu: »Iskaži Bogu čast! Priznaj istinu! Mi znamo da je čovjek koji ti je otvorio oči grešnik.«

25»Je li grešnik ili nije, ne znam«, odvratio im je. »Znam samo jedno: bio sam slijep, a sada vidim!«

26»Što ti je učinio?«, pitali su ga. »Kako ti je otvorio oči?«

27Odgovorio im je: »Već sam vam ispričao, ali niste htjeli slušati. Zašto to želite ponovo čuti? Zar i vi želite postati njegovi učenici?«

28Tada su ga stali ismijavati i govoriti mu: »Ti si nje-
gov učenik, a mi smo Mojsijevi učenici. 29Znamo da se
Bog obratio Mojsiju, ali ne znamo odakle dolazi ovaj
čovjek.«

30»Zaista je čudno«, odvratio im je, »da vi ne znate
odakle on dolazi, a meni je otvorio oči! 31Poznato je da
Bog ne uslišava grešnike, nego onoga tko mu je odan i
tko mu se pokorava. 32Otkada je svijeta još se nije čulo
da je netko otvorio oči slijepcu od rođenja. 33Da ovaj
čovjek nije od Boga, ništa ne bi mogao učiniti.«

34Odvratili su mu: »Pun si grijeha od rođenja i ti bi
nas nečemu učio?!« I izbacili su ga iz sinagoge.

Duhovna sljepoća

35Isus je čuo da su čovjeka izbacili iz sinagoge. Našao
ga je i upitao: »Vjeruješ li u Sina Čovječjeg?«

36»A tko je taj, gospodine?«, odvratio je čovjek. »Kaži
mi, pa ću povjerovati u njega.«

37»Gledaš u njega«, rekao mu je Isus. »To je onaj koji
sada razgovara s tobom.«

38»Gospodine, vjerujem!«, rekao je i poklonio se pred
Isusom.

39A Isus je rekao: »Ja sam došao na ovaj svijet da bi se
svijetu moglo suditi. Došao sam da bi slijepi progledali,
a oni koji vide oslijepjeli.«

40Neki farizeji koji su bili s Isusom čuli su to i rekli
mu: »Mi sasvim sigurno nismo slijepi!«

41»Kad biste bili slijepi«, odvratio im je Isus, »ne biste
imali grijeha, ali sada kažete: 'Vidimo'. Time vaš grijeh
ostaje.«

Pastir i njegove ovce

10 1»Govorim vam istinu. Tko ne uđe k ovcama u tor
kroz vrata, nego potajno, nekim drugim putem,
kradljivac je i razbojnik. 2Tko pak uđe kroz vrata, pastir
je stada. 3Onaj tko stoji na vratima otvara mu, a ovce se
odazivaju na pastirov glas. On svoje ovce zove imenom
i izvodi ih. 4Kad izvede sve svoje ovce, stane pred njih
i vodi ih. Ovce idu za njim jer poznaju njegov glas. 5Ali
one neće nikada ići za onim koga ne poznaju. Naprotiv,
pobjeći će od njega jer im je njegov glas stran.« 6Isus je
ispričao ovu usporedbu, ali ljudi nisu shvatili što im je
želio reći.

7Zato im je Isus ponovio: »Govorim vam istinu. Ja
sam vrata ovcama. 8Svi koji su došli prije mene bili su

kradljivci i razbojnici. No ovce ih nisu ni slušale. 9Ja
sam ta vrata. Tko uđe kroza me, spasit će se. Ulazit će
i izlaziti i nalaziti sve što mu je potrebno. 10Kradljivac
dolazi samo da ukrade, ubije i uništi. Ja sam pak došao
da im dam život, i to život u izobilju.

11Ja sam dobar pastir. Dobar pastir daje svoj život za
ovce. 12Najamnik nije pastir; ovce nisu njegove. Zato ih,
kad ugleda vuka, ostavlja same i bježi. Vuk tada napada
ovce i razgoni ih. 13A najamnik pobjegne jer čuva ovce
samo zbog plaće, a ne brine se što će biti s njima.

14Ja sam dobar pastir. Poznajem svoje ovce i one
poznaju mene. 15Isto tako moj Otac poznaje mene i ja
poznajem svog Oca. Ja dajem svoj život za ovce. 16Imam
ja i drugih ovaca. One nisu iz ovoga stada. Moram i njih
dovesti, pa će se i one javljati na moj glas. Postat će
jedno stado s jednim pastirom.[1] 17Otac me voli upravo
zato što polažem svoj život da ga opet uzmem. Nitko mi
ne oduzima život. 18Ja ga svojevoljno dajem. Imam ga
pravo dati, ali imam ga pravo opet i uzeti. Tako mi je
zapovjedio moj Otac.«

19Ove su riječi izazvale novu podjelu među Židovima.
20Mnogi su govorili: »On je lud. Opsjednut je demonom.
Zašto ga uopće slušate?«

21Drugi su pak govorili: »Opsjednut tako ne govori.
Može li demon slijepcu dati vid?«

Židovi se suprotstavljaju Isusu

22Tada je došla zima i u Jeruzalemu se svetkovao
blagdan Posvećenja. 23Isus je hodao Hramom po Salo-
monovu trijemu. 24Židovi su ga okružili i postavili mu
pitanje: »Dokle ćeš nas držati u neizvjesnosti? Ako si
Krist, otvoreno nam to reci!«

25Isus im je odgovorio: »Rekao sam vam već, ali vi ne
vjerujete. Djela koja činim u ime Oca pokazuju tko sam.
26Ali vi ne vjerujete jer ne pripadate mojim ovcama.
27Moje ovce slušaju moj glas. Ja ih poznajem i one idu
za mnom. 28Ja im darujem vječni život. One neće nikada
umrijeti niti će ih itko istrgnuti iz moje ruke. 29Moj Otac,
koji mi ih je i dao, veći je od svega. Nitko ih ne može
istrgnuti iz ruke moga Oca. 30Otac i ja smo jedno.«

31Opet su Židovi dograbili kamenje želeći ga ubiti.
32A Isus im je rekao: »Pokazao sam vam mnoga dobra

1 **10,16** ***Imam ja i drugih ovaca … pastirom*** Isusu ovdje vjerojatno misli na one sljedbenike koji nisu Židovi. Vidi Iv 11,52.

djela koja dolaze od Oca. Za koje me od njih želite
kamenovati?«
33»Ne želimo te kamenovati zbog dobrih djela«, odvra-
tili su mu Židovi, »već zato što huliš na Boga. Pokušavaš
se izjednačiti s Bogom, premda si samo čovjek.«
34Isus je odgovorio: »U vašem Zakonu piše: ’Rekao
sam: Vi ste bogovi.’[1] 35Bog naziva one koji su primili
Božju riječ bogovima, a Pismo je uvijek istinito. 36Mene
je Otac posvetio i poslao na ovaj svijet. Kako mi možete
reći: ’Huliš na Boga’ kada kažem: ’Ja jesam Božji Sin?’
37Ako ovo što činim nisu djela moga Oca, nemojte mi
vjerovati. 38Ako pak jesu, vjerujte tim djelima, ako već
ne želite vjerovati meni. Tako ćete konačno uvidjeti da
Otac živi u meni i ja u Ocu.«
39Nato su ga opet pokušali uhititi, ali im je izmakao
iz ruku.
40Ponovo je prešao Jordan i otišao na mjesto gdje je
Ivan prije krstio. Ondje se zadržao 41i mnoštvo je počelo
dolaziti. »Ivan nije učinio nikakvo čudo,« govorili su,
»ali je sve što je rekao o ovom čovjeku istina.« 42Mnogi
su ondje povjerovali u Isusa.

Lazarova smrt

11 1Neki je čovjek po imenu Lazar bio bolestan. Bio
je iz Betanije, mjesta u kojem su živjele Marija
i njezina sestra Marta. 2Marija je žena koja je kasnije
pomazala Gospodinove noge skupocjenim uljem i potom
ih osušila svojom kosom. Bolesni Lazar bio joj je brat.
3Sestre su poslale poruku Isusu: »Gospodine, tvoj je
voljeni prijatelj bolestan.«
4Kad je Isus to čuo, rekao je: »Ta bolest neće donijeti
smrt, već slavu Bogu — da se Božji Sin proslavi.« 5Isus
je volio Martu, njezinu sestru i Lazara. 6Kad je čuo da je
Lazar bolestan, ostao je još dva dana ondje gdje se nala-
zio. 7Tada je rekao svojim učenicima: »Hajdemo ponovo
u Judeju!«
8»Učitelju,« odgovorili su mu oni, »Židovi su te
još nedavno ondje htjeli kamenovati, a ti opet ideš
onamo?!«
9Isus je odvratio: »Zar danje svjetlo ne traje dvanaest
sati? Tko hoda danju, ne posrće jer ima svjetlo ovoga
svijeta. 10No tko hoda noću, posrće jer nema svjetla da
mu osvijetli put.«

1 **10,34** Citat iz Ps 82,6.

[11]Tako im je rekao i potom nastavio: »Naš je prijatelj
Lazar zaspao, a ja ga idem probuditi.«

[12]»Gospodine,« odgovorili su mu učenici, »ako spava,
ozdravit će.«

[13]Isus je pritom mislio na Lazarovu smrt, a učenici
su razumjeli da Isus govori kako Lazar stvarno spava.
[14]Tada im je Isus otvoreno rekao: »Lazar je umro. [15]Zbog
vas mi je drago što nisam bio ondje jer ćete sad vjero-
vati. Ali sada hajdemo k njemu!«

[16]Toma, zvani Blizanac, rekao je ostalim učenicima:
»Hajdemo i mi da umremo s Isusom!«

Isus stiže u Betaniju

[17]Kad je Isus došao u Betaniju doznao je da Lazar već
četiri dana leži u grobu. [18]Betanija je bila udaljena od
Jeruzalema jedva tri kilometra. [19]Mnogi su Židovi došli
Marti i Mariji izraziti sućut zbog smrti njihova brata.

[20]Kad je Marta čula da dolazi Isus, pošla mu je u
susret. Marija je ostala kod kuće. [21]Marta je rekla Isusu:
»Gospodine, da si bio ovdje, moj brat ne bi umro. [22]Ali
ja znam da će ti Bog čak i sada dati što god od njega
zatražiš.«

[23]»Tvoj brat će ustati i bit će opet živ«, kazao joj je
Isus.

[24]A Marta mu je rekla: »Znam da će ponovo oživjeti u
posljednji dan kad svi uskrsnu.«

[25]»Ja sam uskrsnuće i život«, rekao joj je Isus. »Tko
u mene vjeruje živjet će i ako umre. [26]Svatko tko živi i
vjeruje u mene sigurno neće nikada umrijeti. Vjeruješ
li to?«

[27]»Da, Gospodine!« odgovorila mu je. »Ja vjerujem da
si ti Krist, Božji Sin, koji je imao doći na svijet.«

[28]Nakon što je to rekla, Marta je otišla po svoju sestru
Mariju i krišom joj rekla: »Učitelj je ovdje i zove te!«
[29]Kad je Marija to čula, brzo je ustala i otišla k njemu.
[30]Isus još nije ušao u selo, nego se nalazio na mjestu gdje
ga je susrela Marta. [31]Židovi koji su bili s Marijom u kući
i tješili je vidjeli su kako hitro ustaje i izlazi. Pomislili su
da ide na grob da ondje plače i pošli su za njom. [32]Marija
je otišla na mjesto gdje se nalazio Isus. Kad ga je spazila,
bacila mu se pred noge i rekla: »Gospodine, da si bio
ovdje, moj brat ne bi umro!«

[33]Kad je Isus vidio i nju i Židove koji su došli s
njom kako plaču, duboko se potresao u duhu [34]i upi-
tao: »Kamo ste ga položili?« »Dođi i vidi, Gospodine«,

odvratili su mu.
35A Isus je zaplakao.
36»Gledajte kako ga je volio«, govorili su Židovi.
37»Otvorio je oči slijepcu«, govorili su neki. »Zar nije mogao učiniti nešto da spriječi Lazarovu smrt?«
38Isus se ponovo duboko potresao.

Lazar ustaje

Isus je došao do groba u kojem je bio Lazar. To je zapravo bila spilja, a na ulazu u nju bio je navaljen velik
kamen. 39»Uklonite kamen!«, zapovjedio je Isus.

»Gospodine, sigurno već zaudara«, rekla je Marta, pokojnikova sestra. »Ta pokopan je prije četiri dana!«
40»Nisam li ti rekao«, odvratio joj je Isus, »da ćeš vidjeti Božju slavu ako budeš vjerovala?«
41Tada su odmaknuli kamen. Isus je pogledao prema
nebu i rekao: »Hvala ti, Oče, što si me čuo. 42Ja znam da
me ti uvijek uslišavaš. Rekao sam to zbog ovih koji me okružuju. Ja želim da oni povjeruju da si me ti poslao.«
43Kada je to izgovorio, glasno je povikao: »Lazare, izađi!«
44I mrtvac je izašao. Ruke i noge bile su mu omotane lanenim zavojima, a lice prekriveno lanenim platnom.

Isus im je rekao: »Razvežite ga i pustite da ide!«

Židovski vođe namjeravaju ubiti Isusa

(Mt 26,1–5; Mk 14,1–2; Lk 22,1–2)

45Tada su mnogi od Židova koji su došli s Marijom i
vidjeli ovo povjerovali u Isusa. 46Ali neki od njih otišli
su farizejima i izvijestili ih o onome što je Isus učinio.
47Tada su glavni svećenici i farizeji sazvali Veliko vijeće. »Što da radimo?«, pitali su se. »Ovaj čovjek čini tolika
čuda. 48Ako mu dopustimo da tako nastavi, svi će povjerovati u njega. Tada će doći Rimljani i uništiti i naš Hram i naš narod.«
49Tu je bio i Kaifa. On je te godine bio veliki svećenik.
Rekao im je: »Ne znate o čemu govorite. 50Bolje je da
jedan čovjek umre za sve, nego da bude uništen čitav narod. Zar ne shvaćate?«
51Kaifa to nije rekao sam od sebe. Budući da je te godine bio veliki svećenik, prorekao je da će Isus umrijeti
za židovski narod. 52I ne samo za židovski narod
nego i za to da ujedini svu Božju djecu razasutu diljem svijeta.
53Od toga dana židovski su vođe počeli smišljati da
ubiju Isusa. 54Isus se stoga nije više javno kretao među

Židovima, nego je otišao u kraj blizu pustinje, u grad
zvan Efraim. Ondje je boravio sa svojim učenicima.
55Bližio se židovski blagdan Pashe i mnogi stanovnici
iz cijele zemlje zaputili su se u Jeruzalem. Htjeli su oba-
viti obredno čišćenje prije blagdana. 56Tražili su Isusa i
u Hramu propitkivali jedni druge: »Što mislite, hoće li
doći na svečanost?« 57Glavni svećenici i farizeji izdali
su, naime, zapovijed da se mora prijaviti ako tko zna
gdje se Isus nalazi da bi ga oni mogli uhititi.

Isus kod Lazara

(Mt 26,6–13; Mk 14,3–9)

12 1Šest dana prije Pashe Isus je otišao u Betaniju,
gdje je živio Lazar, čovjek kojega je Isus uskri-
sio od mrtvih. 2Ondje su Isusu pripremili večeru. Marta
je posluživala, a Lazar je s Isusom i ostalima sjedio za
stolom. 3Tada je Marija uzela oko pola litre skupocjena
mirisa od čista narda. Pomazala je njime Isusove noge i
potom ih osušila svojom kosom. Čitava se kuća ispunila
mirisom.
4Juda Iskariotski, onaj Isusov učenik koji će ga kasnije
izdati, rekao je:
5»Bolje bi bilo da je taj miris prodan za tri stotine sre-
brnjaka, a novac razdijeljen siromasima!«
6Rekao je to ne zato što se brinuo za siromašne nego
zato što je bio lopov. Bio je zadužen za kutiju sa zajed-
ničkim novcem i često je iz nje krao novac.
7»Ostavi je na miru!« odvratio mu je Isus. »Dobro je
učinila što ju je sačuvala do danas jer je ovo dan pri-
preme za moj ukop. 8Siromasi će uvijek biti s vama, ali
ja neću uvijek biti s vama.«

Urota protiv Lazara

9Mnogi Židovi koji su došli na blagdan Pashe saznali
su da je Isus u Betaniji. Pošli su onamo da vide Isusa, ali
i Lazara. Lazar je bio onaj čovjek kojega je Isus uskrisio.
10Glavni svećenici tada su skovali plan da ubiju i Lazara
11jer su ih zbog njega mnogi Židovi ostavljali i počeli
vjerovati u Isusa.

Isus ulazi u Jeruzalem

(Mt 21,1–11; Mk 11,1–11; Lk 19,28–40)

12Sutradan, kad je mnoštvo, koje je došlo na Pashu,
čulo da Isus dolazi u Jeruzalem, 13uzeli su palmove gran-
čice i pošli mu u susret kličući:

»Hosana[1]!
Neka je blagoslovljen onaj koji dolazi u ime
Gospodnje, *Psalam 118,26*

kralj Izraelov!«

14Isus je našao magarca i uzjahao ga, kako i piše u
Svetom pismu:

15»Ne boj se, Sione[2] grade!
Evo dolazi tvoj kralj jašući na magaretu.« *Zaharija 9,9*

16Njegovi učenici tada nisu razumjeli što se događa.
Ali nakon što je Isus uznesen u slavu, prisjetili su se
ovih događaja i shvatili da su se događaji opisani u Pismu
odnosili na Isusa. Sjetili su se da su Isusu učinili ono što
je bilo zapisano.
17Oni koji su bili uz Isusa kad je pozvao Lazara da
iziđe iz groba i uskrisio ga od mrtvih širili su glas o
tome. 18Mnoštvo je izašlo da ga dočeka jer su čuli da
je on taj koji je učinio čudo. 19Tad su farizeji rekli jedni
drugima: »Naš plan nikamo ne vodi! Evo, sav je svijet
otišao za njim!«

Pšenično zrno

20Među onima koji su se išli pokloniti Bogu na blag-
dan Pashe bilo je i Grka. 21Oni su došli k Filipu iz Bet-
saide u Galileji i molili ga: »Gospodine, željeli bismo
vidjeti Isusa.« Filip je otišao i rekao to Andriji, 22a zatim
su Andrija i Filip zajedno otišli Isusu da mu to kažu.
23Isus im je odgovorio: »Došlo je vrijeme da Sin
Čovječji primi svoju slavu. 24Govorim vam istinu, ako
pšenično zrno ne padne u zemlju i ne ’umre’, ostaje
samo to jedno zrno. Ako pak padne u zemlju i ’umre’,
donosi bogat urod. 25Tko voli svoj život izgubit će ga, a
tko mrzi svoj život na ovom svijetu sačuvat će ga i živjeti
zauvijek. 26Ako mi tko želi služiti, mora me slijediti.
Gdje sam ja, ondje će biti i moj sluga. Onima koji mi
služe moj će Otac iskazati čast.

[1] **12,13** ***Hosana*** Hebrejska riječ korištena u molitvi Bogu za pomoć. U to vrijeme vjerojatno, uzvik hvaljenja i slavljenja upućen Bogu ili njegovom Pomazaniku.
[2] **12,15** ***grad Sion*** Doslovno: »kći Siona«, odnosno Jeruzalem.

Isus govori o svojoj smrti

27Moja je duša na velikoj muci. Što da kažem? Da li da
kažem: 'Bože izbavi me iz ovoga časa?' Ali upravo sam
zbog toga i došao u ovaj čas. 28Oče, proslavi svoje ime!«
Tada se začuo glas s neba: »Ja sam već proslavio svoje
ime i opet ću ga proslaviti.«
29A ljudi koji su ondje stajali čuli su glas i rekli da je
zagrmjelo.
Drugi su pak rekli: »Anđeo mu je govorio.«
30Isus im je rekao: »Ovaj glas nije došao radi mene
nego radi vas. 31Sada je vrijeme za sud ovom svijetu.
Sada će vladar ovoga svijeta biti izbačen. 32Kad ja budem
uzdignut sa zemlje, privući ću sve ljude k sebi.« 33Ovo je
rekao da im pokaže kakvom će smrću umrijeti.
34Ljudi su mu odgovorili: »Mi smo iz Zakona naučili
da će Krist živjeti zauvijek. Kako onda možeš reći da Sin
Čovječji mora biti uzdignut? Tko je taj 'Sin Čovječji'?«
35Tada im je Isus rekao: »Svjetlo neće još dugo biti
među vama. Hodajte, stoga, dok je svjetlo još tu jer tada
vas neće zahvatiti tama. Onaj tko hoda u tami ne zna
kuda ide. 36Vjerujte u svjetlo dok ga još imate da biste
mogli postati sinovi svjetla.« Čim je ovo rekao, otišao je
gdje ga neće moći naći.

Nevjera

37Premda je Isus učinio sva ta čuda pred njima, ipak
mu nisu vjerovali. 38Bilo je to zato da bi se ispunilo ono
što je rekao prorok Izaija:

»Gospodine, tko je povjerovao našoj poruci
i komu se obznanila Božja snaga?« *Izaija 53,1*

39A oni nisu povjerovali jer je Izaija još rekao:

40»On im je zaslijepio oči i otvrdnuo srca,
da ne vide očima i ne razumiju srcima.
Da se ne obrate meni da ih izliječim.« *Izaija 6,10*

41Izaija je to rekao jer je vidio Isusovu slavu i govorio
o njemu.
42Ipak su mnogi povjerovali u njega. Čak su i mnogi
židovski vođe povjerovali. Ali zbog farizeja nisu svoju
vjeru javno priznavali, da ih ne bi izopćili iz sinagoge.
43Jer, draža im je bila čast koja dolazi od ljudi nego čast
koju daje Bog.

Isus je došao spasiti svijet

44Isus je povikao: »Tko vjeruje u mene, ne vjeruje u
mene već u onoga koji me je poslao. 45Tko mene vidi,
vidi onoga koji me poslao. 46Ja sam došao na svijet kao
svjetlo, da nitko tko vjeruje u mene ne ostane u tami.

47Ako netko čuje moje riječi i ne drži ih se, ja neću biti
onaj koji će mu suditi. Jer, ja nisam došao suditi svijetu,
već spasiti svijet. 48Tko mene odbaci i ne prihvati moje
riječi imat će svog suca. Riječi koje sam vam objavio
sudit će mu u posljednji dan. 49Jer, ja nisam govorio sam
od sebe, već mi je sam Otac, koji me poslao, zapovjedio
što da kažem i što da poučavam. 50I znam da njegova
zapovijed donosi vječni život. Dakle, ono što ja govorim,
govorim upravo onako kako je Otac govorio meni.«

Pranje nogu

13 1Približavao se blagdan Pashe. Isus je znao da je
došlo vrijeme kad će napustiti ovaj svijet i poći k
Ocu. Isus je volio one koji su njegovi na ovom svijetu, a
sada im je tu ljubav iskazao kao nikad prije.

2Isus i njegovi učenici zajedno su večerali. Đavao je
Judi, sinu Šimuna Iskariotskog, već bio stavio u srce da
izda Isusa. 3Isus je znao da mu je Otac dao svu vlast. Isto
tako, znao je da dolazi od Boga i da se vraća k njemu.
4Ustao je od stola, skinuo ogrtač, uzeo ručnik i opasao
se njime. 5Potom je napunio posudu vodom i počeo prati
noge svojim učenicima i brisati ih ručnikom kojim je
bio opasan.

6Tada je došao Šimunu Petru. »Gospodine,« rekao je
Petar Isusu, »zar ćeš mi ti prati noge?!«

7Isus mu je odgovorio: »Sada ne razumiješ što činim,
ali kasnije ćeš razumjeti.«

8Nato mu je Petar rekao: »Nikada ti meni nećeš prati
noge!«

»Ako te ne operem,« odvratio mu je Isus, »ne možeš
biti jedan od mojih.«

9»Gospodine,« nato će Petar, »ne peri mi onda samo
noge nego i ruke i glavu!«

10Isus mu je rekao: »Tko je okupan, ne treba prati
ništa osim nogu[1]. On je potpuno čist. Vi ste čisti, ali
ne svi.« 11Isus je znao tko će ga izdati i zato je i rekao:
»Niste svi čisti.«

12Kad im je oprao noge, ponovo je odjenuo ogrtač,

[1] **13,10** Neki drevni rukopisi izostavljaju riječi »osim nogu.«

vratio se na svoje mjesto za stolom i rekao im: »Razu-
mijete li što sam za vas učinio? 13Zovete me 'Učitelju'
i 'Gospodine'. Imate pravo što me tako zovete jer ja
to i jesam. 14Pa ako sam ja, Gospodin i Učitelj, vama
oprao noge, tada ih i vi trebate prati jedan drugomu.
Dao sam vam primjer 15da biste vi drugima činili što
sam ja učinio vama. 16Govorim vam istinu: rob nije veći
od svoga gospodara niti je glasnik veći od onoga tko ga
je poslao. 17Sada kada to znate, blago vama ako budete
tako i postupali.

18Ne govorim o svima vama. Ja znam koga sam iza-
brao. Ali Sveto pismo kaže: 'Onaj koji je jeo moj kruh
okrenuo se protiv mene'[1]. To se mora ispuniti! 19Govo-
rim vam to sada, prije nego što se dogodi. Tako ćete, kad
se dogodi, vjerovati da ja jesam[2]. 20Govorim vam istinu.
Tko primi onoga koga ja šaljem, prima mene. Tko prima
mene, prima onoga koji me je poslao.«

Isus otkriva izdajnika

(Mt 26,20–25; Mk 14,17–21; Lk 22,21–23)

21Kada je ovo rekao, Isus se potresao u sebi i izjavio:
»Govorim vam istinu: jedan od vas će me izdati.«

22Njegovi učenici počeli su se međusobno pogledavati
jer nisu znali na kojega od njih misli. 23Jedan od nje-
govih učenika, kojega je Isus jako ljubio, sjedio je kraj
Isusa. 24Njemu je Šimun Petar dao znak da pita Isusa tko
bi to mogao biti.

25Ovaj se primaknuo bliže Isusu i upitao ga: »Gospo-
dine, tko je taj?«

26Isus je odgovorio: »To je onaj komu ću dati komad
kruha kad ga umočim.« Potom je uzeo komad kruha,
umočio ga i dao ga Judi Iskariotskom, Šimunovom sinu.
27Nakon što je Juda uzeo taj komad kruha, u njega je
ušao sotona. Tada mu je Isus rekao: »To što si nakanio
učiniti — učini brzo!« 28Ali nitko od onih koji su jeli za
stolom nije shvatio zašto mu je Isus to rekao. 29Budući
da je Juda držao kutiju s novcem, neki su pomislili da
mu je Isus rekao: »Kupi što nam je potrebno za blag-
dan!« Ili da mu je rekao da nešto udijeli siromasima.

30I tako je Juda uzeo komad kruha i smjesta otišao. A
bila je noć.

[1] **13,18** Citat iz Ps 41,10.
[2] **13,19** ***ja jesam*** Izraz koji se u Izl 3,14 upotrebljava za Božje ime, ali koji može značiti i »Ja sam on (Krist).«

Isus najavljuje svoju smrt

31Nakon što je Juda otišao, Isus je rekao: »Sin Čovječji
je sada proslavljen i Bog je proslavljen u njemu. 32Ako
je Bog proslavljen u Sinu, onda će Sin biti proslavljen u
Ocu. Bog će mu odmah dati slavu koja mu pripada.
33Moja draga djeco, još sam samo kratko s vama. Tra-
žit ćete me, ali kao što sam već rekao Židovima, i vama
sada kažem: 'Kamo ja idem vi ne možete doći.'
34Dajem vam novu zapovijed: Ljubite jedan drugoga!
Kako sam ja volio vas, tako i vi trebate voljeti jedan dru-
goga. 35Budete li voljeli jedan drugoga, po tome će svi
znati da ste moji učenici.«

Isus i Petar

(Mt 26,31–35; Mk 14,27–31; Lk 22,31–34)

36Šimun Petar ga je upitao: »Gospodine, kamo ideš?«
Isus mu je odgovorio: »Tamo kamo ja idem ti za sada
ne možeš poći. No poslije ćeš poći za mnom.«
37»Gospodine,« upitao ga je Petar, »zašto sada ne
mogu poći za tobom? Dat ću svoj život za tebe!«
38Isus mu je odgovorio: »Dat ćeš svoj život za mene?
Govorim ti istinu: triput ćeš me se odreći prije nego što
pijetao zapjeva.«

Isus je put

14 1»Neka vaša srca ne budu žalosna. Vjerujte u
Boga i vjerujte u mene. 2Mnogo je soba u kući
moga Oca. Da nije tako, zar bih vam rekao da vam idem
pripremiti mjesto? 3Kada odem i pripremim vam mje-
sto, ponovo ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete
ondje gdje sam ja. 4Vi znate put koji vodi onamo kamo
ja idem.«
5»Gospodine«, rekao mu je Toma, »ne znamo kamo
ideš. Kako možemo znati put?!«
6Isus mu je odgovorio: »Ja sam put, istina i život. Ocu
se može doći samo kroz mene. 7Kad biste mene pozna-
vali, poznavali biste i Oca. Vi ga sad poznajete i vidjeli
ste ga.«
8Filip mu je rekao: »Gospodine, pokaži nam Oca! To
će nam biti dovoljno.«
9»Toliko sam dugo s vama,« odgovorio mu je Isus, »a
ti me, Filipe, još ne poznaješ! Tko je vidio mene, vidio
je i Oca. Pa kako možete reći: 'Pokaži nam Oca?' 10Zar
ne vjeruješ da sam ja u Ocu i da je Otac u meni? Riječi
koje vam upućujem nisu moje. To Otac koji živi u meni

čini svoja djela. [11]Vjerujte mi: ja sam u Ocu i Otac je u
meni. Ako ni zbog čega drugog, vjerujte mi zbog djela
koja sam učinio. [12]Govorim vam istinu. Tko vjeruje u
mene taj će činiti djela koja i ja činim. Zapravo, činit će
čak i veća djela, jer ja odlazim k Ocu. [13]I ja ću učiniti što
god zamolite u moje ime, da se kroz Sina proslavi Otac.
[14]Što god zatražite u moje ime, učinit ću.«

Obećanje — Duh Sveti

[15]»Ako me volite, izvršavat ćete moje zapovijedi. [16]Ja
ću moliti Oca i on će vam dati drugoga Tješitelja[1] da on
bude uz vas zauvijek. [17]On je Duh istine. Svijet ga ne
može primiti jer ga ne vidi niti ga poznaje. Vi ga pozna-
jete jer boravi s vama i jer će biti u vama.

[18]Neću vas ostaviti same kao siročad. Vratit ću se k
vama. [19]Još samo malo i svijet me više neće vidjeti, ali
vi ćete me vidjeti. Budući da ja živim — i vi ćete živjeti.
[20]Na taj dan znat ćete da sam ja u Ocu, da ste vi u meni
i da sam ja u vama. [21]Tko je prihvatio moje zapovijedi i
izvršava ih taj me voli. Tko voli mene, njega će voljeti i
moj Otac. I ja ću ga voljeti i pokazati mu se.«

[22]Juda, ne Juda Iskariotski, upitao ga je: »Gospodine,
kako to da ćeš se pokazati samo nama, a ne i svijetu?«

[23]Isus mu je odgovorio: »Ako me tko voli, držat će
se moga učenja i moj će ga Otac voljeti. K njemu ćemo
doći i kod njega se nastaniti. [24]Tko me ne voli, ne drži
se moga učenja, premda učenje koje slušate nije moje.
Ono pripada Ocu koji me je poslao.

[25]Ovo sam vam rekao sada, dok sam još s vama. A
Tješitelj, Duh Sveti, kojega će Otac poslati u moje ime,
on će vas poučiti o svemu. [26]On će vas podsjetiti na sve
što sam vam rekao.

[27]Ostavljam vam svoj mir. Dajem vam mir, ali ne kao
što ga daje svijet. Neka vaša srca ne budu žalosna. Ne
bojte se! [28]Čuli ste da sam vam rekao: 'Odlazim i vratit
ću se k vama.' Da me volite, radovali biste se što odla-
zim k Ocu, jer je Otac veći od mene. [29]Govorim vam to
sada, prije nego što se dogodi, da vjerujete kad se dogodi.
[30]Više neću s vama puno razgovarati jer dolazi vladar
ovoga svijeta. On nema vlast nada mnom. Ali da bi svijet
spoznao kako volim Oca, činim upravo onako kako mi je
Otac zapovjedio. [31]Ustanite! Pođimo odavde!«

[1] **14,16** ***Tješitelj*** Duh Sveti. Naziva se i Božjim Duhom, Kristovim Duhom, Braniteljem i Savjetnikom.

Isus — prava loza

15 1»Ja sam prava loza, a moj je Otac vinogradar.
2On uklanja svaki izdanak na meni koji ne donosi
plod, a svaki koji donosi plod obrezuje i čisti da donese
još više plodova. 3Vi ste već čisti zbog učenja koje ste
od mene čuli. 4Ostanite u meni i ja ću ostati u vama.
Kao što izdanak može donijeti plod samo ako ostane na
lozi, tako i vi možete donijeti plod samo ako ostanete
u meni.

5Ja sam loza, vi ste izdanci. Tko ostane u meni kao što
ja ostajem u Njemu donosi mnogo plodova. Jer, bez mene
ne možete ništa učiniti. 6Onaj tko ne ostane u meni, on
je poput grane koja se osuši nakon što se odbaci. Takve
se grane potom skupljaju, bacaju u vatru i spaljuju.

7Ako ostanete u meni i moje riječi ostanu u vama,
tražite što god želite i dobit ćete. 8Donijet ćete mnogo
plodova i pokazati se kao moji učenici. Tako će moj Otac
primiti slavu. 9Kao što je Otac volio mene i ja sam volio
vas. Ostanite u mojoj ljubavi. 10Ako budete izvršavali
moje zapovijedi, ostat ćete u mojoj ljubavi kao što sam i
ja izvršio zapovijedi svoga Oca i ostajem u njegovoj lju-
bavi. 11Ovo sam vam rekao da moja radost bude u vama
i da vaša radost bude potpuna. 12Moja zapovijed glasi:
ljubite jedan drugoga kao što sam ja ljubio vas! 13Ako tko
položi svoj život za svoje prijatelje, to je najveća ljubav
koju može pokazati. 14Vi ste moji prijatelji ako činite
ono što vam zapovijedam. 15Više vas ne nazivam 'slu-
gama', jer sluga ne zna što čini njegov gospodar. Zovem
vas 'prijateljima', jer sam vam prenio sve što sam čuo od
svoga Oca. 16Niste vi izabrali mene, nego sam ja izabrao
vas i odredio vas da idete i donesete plod i da taj plod
ostane, tako da vam Otac dâ sve što ga zamolite u moje
ime. 17Ovo vam zapovijedam: ljubite jedan drugoga!«

Isus upozorava

18»Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije
vas. 19Da pripadate svijetu, svijet bi vas volio kao svoje.
Ali vi ne pripadate svijetu jer sam vas ja izabrao iz njega.
To je razlog zašto vas svijet mrzi. 20Sjetite se što sam
vam rekao: 'Sluga nije veći od gospodara'. Ako su progo-
nili mene, progonit će i vas. Ako su slijedili moje upute,
slijedit će i vaše. 21Sve će vam to činiti zbog mene, jer
ne poznaju onoga koji me je poslao. 22Da nisam došao
i govorio im, ne bi bili krivi za grijeh. No sada nemaju
isprike za svoj grijeh. 23Tko mene mrzi, mrzi i moga

Oca. 24Među njima sam učinio djela koja nikad nitko
nije učinio. Da ih nisam učinio, ne bi bili krivi za gri-
jeh. Ali vidjeli su djela koja sam učinio, a ipak mrze i
mene i moga Oca. 25No to se dogodilo da bi se ostvarilo
ono što je zapisano u njihovu Zakonu: 'Mrzili su me bez
razloga.'[1]

26Doći će vam Tješitelj[2] kojega ću poslati od Oca.
On je Duh istine koji dolazi od Oca i On će govoriti o
meni. 27Ali i vi ćete govoriti o meni jer ste od početka
sa mnom.«

16 1»Ovo sam vam rekao da ne posrnete u vjeri.
2Izbacivat će vas iz sinagoga. Štoviše, dolazi vri-
jeme u kojem će svatko tko vas ubije misliti da time
služi Bogu. 3A tako će postupati jer ne poznaju ni Oca ni
mene. 4Ovo sam vam rekao da se, kad dođe to vrijeme,
sjetite da sam vam govorio o tome.«

Djelovanje Duha Svetog

»Nisam vam ovo govorio na početku, jer sam bio s
vama. 5Ali sad idem onomu tko me je poslao. Nitko od
vas ne pita me: 'Kamo ideš?' 6Sad kad sam vam ovo
rekao, vaša su se srca ispunila tugom. 7No govorim vam
istinu: bolje je za vas da odem, jer ako ne odem, Tješitelj
neće doći. Ako pak odem, poslat ću ga k vama. 8A kad
on dođe, dokazat će svijetu da su krivo shvaćali grijeh,
pravednost i Božji sud. 9On će dokazati svijetu da su
grešnici jer ne vjeruju u mene. 10Potvrdit će im da sam
pravedan jer odlazim k Ocu i više me nećete vidjeti. 11I
dokazat će svijetu istinu o Božjem sudu jer je zemaljski
vladar već osuđen.

12Još bih vam mnogo toga mogao reći, ali sada ne
biste razumjeli. 13Ali kad dođe On, Duh istine, uputit će
vas u svu istinu. Jer, on neće govoriti sam od sebe nego
ono što čuje i objavit će vam ono što dolazi. 14On će me
proslaviti jer će uzeti što je moje i to objaviti vama. Sve
što ima moj Otac pripada meni. 15Zato sam rekao da će
uzeti od onoga što pripada meni i to objaviti vama.«

Tuga će se pretvoriti u radost

16»Još malo pa me nećete više vidjeti. A onda još malo
pa ćete me ponovo vidjeti.«

[1] **15,25** ***'Mrzili … razloga.'*** Moguće je da se ove riječi odnose na ono zapisano u Ps 35,19 ili 69,5.

[2] **15,26** ***Tješitelj*** Duh Sveti. Naziva se i Božjim Duhom, Kristovim Duhom, Braniteljem i Savjetnikom. Također u 16,7.

17Nato su neki Isusovi učenici rekli jedan drugome:
»Što nam to govori: ’Još malo pa me nećete više vidjeti,
a onda još malo pa ćete me ponovo vidjeti’? Što znači:
’jer ja odlazim k Ocu’?« 18Potom su govorili: »Što je to
’još malo’ o kojem govori? Ne znamo što želi reći!«

19Isus je znao da ga žele pitati o tome pa im je rekao:
»Raspravljate li među sobom o mojim riječima: ’Još malo
pa me nećete više vidjeti, a onda još malo pa ćete me
ponovo vidjeti’? 20Govorim vam istinu. Vi ćete jadiko-
vati i plakati, a svijet će se radovati. Vi ćete biti žalosni,
ali će se vaša žalost pretvoriti u radost. 21Žena je žalosna
kad rađa jer je došlo vrijeme njezine boli. Ali kad se
dijete rodi, više se ne sjeća patnje jer se raduje što je
donijela čovjeka na svijet. 22Tako ste i vi sada žalosni, ali
vidjet ću vas opet i vaše će se srce radovati. I nitko vam
neće moći oduzeti tu radost. 23Na taj dan nećete me više
ništa pitati. Govorim vam istinu. Što god zamolite od
Oca u moje ime, dat će vam. 24Do sada niste ništa molili
u moje ime. Molite i dobit ćete, tako će vaša radost biti
potpuna!«

Pobjeda nad svijetom

25»Ovo sam vam govorio u slikama. Dolazi vrijeme
kad vam više neću tako govoriti, nego ću vam jasno
govoriti o Ocu. 26Toga dana molit ćete Oca u moje ime.
Ne kažem vam da ću ja moliti Oca za vas. 27Otac vas i
sâm voli jer ste vi voljeli mene i vjerovali da sam došao
od Boga. 28Ja sam došao od Oca na ovaj svijet. Sada
napuštam ovaj svijet i idem k Ocu.«

29Njegovi učenici su mu rekli: »Vidiš, sada govoriš
jasno i više ne koristiš usporedbe. 30Sada znamo da ti
sve znaš i da znaš pitanja prije nego što se postave. Zato
vjerujemo da si došao od Boga.«

31Isus im je odgovorio: »Sada vjerujete? 32Čujte,
dolazi vrijeme, i već je došlo, kada ćete se raspršiti svaki
na svoju stranu. Svaki od vas otići će svojoj kući, a mene
ćete ostaviti sama. Ali ja nisam sâm jer je moj Otac sa
mnom.

33Ovo sam vam rekao da biste u meni imali mir. U
svijetu će te imati patnju. Ali gore glavu — ja sam pobi-
jedio svijet!«

Isusova molitva

17 1Nakon što je to rekao, Isus je podigao pogled
prema nebu i rekao: »Oče, stigao je čas. Proslavi

svoga Sina, da bi tvoj Sin mogao proslaviti tebe. 2Dao si
mu vlast nad svim ljudima da bi on mogao dati vječni
život svima koje si mu dao. 3A vječni život je upoznati
tebe, jedinoga pravoga Boga i Isusa Krista kojeg si ti
poslao. 4Ja sam tebe proslavio na zemlji. Izvršio sam
djelo koje si mi povjerio da učinim. 5Sada mi ti, Oče,
daj onu slavu koju sam imao kod tebe prije postanka
svijeta.

6Ja sam otkrio tvoje ime onima koje si mi dao iz svi-
jeta. Bili su tvoji. Dao si ih meni i držali su tvoje učenje.
7Sada znaju da sve što si mi dao potječe od tebe. 8Ja sam
im dao učenje koje si mi ti dao i oni su ga prihvatili.
Doista su shvatili da ja potječem od tebe i povjerovali su
da si me ti poslao. 9Ja molim za njih. Ne molim za svijet,
već za one koje si mi ti dao, jer pripadaju tebi. 10Sve
što pripada meni, pripada i tebi. Sve što pripada tebi,
pripada i meni. Moja slava je vidljiva u njima. 11Ja više
nisam u svijetu, ali oni jesu. Ja dolazim k tebi, Sveti Oče,
a njih zaštiti snagom svoga imena koje si mi dao. Neka i
oni budu jedno poput nas. 12Dok sam bio s njima, čuvao
sam ih snagom tvoga imena koje si mi dao i sačuvao
sam ih. Ni jedan se nije izgubio, osim onoga osuđena na
propast, da se ispuni Pismo.

13Sada ja dolazim k tebi. Ali ovo molim dok sam još
na svijetu, da bi oni mogli imati istinsku radost koju
ja imam. 14Ja sam im prenio tvoje učenje. Svijet ih je
mrzio, jer oni ne pripadaju svijetu, baš kao što ni ja ne
pripadam svijetu. 15Ja te ne molim da ih uzmeš sa svi-
jeta, nego da ih sačuvaš od Zloga. 16Oni ne pripadaju
svijetu, baš kao što ni ja ne pripadam svijetu. 17Istinom
ih pripremi da ti služe. Tvoje je učenje istina. 18Kao što
si ti mene poslao u svijet, tako sam i ja njih poslao u
svijet. 19Ja se predajem da ti služim, radi njih, da bi i oni
bili uistinu predani u služenju tebi.

20Ali ja ne molim samo za njih nego i za one koji će
vjerovati u mene po njihovu poučavanju. 21Tako će svi
biti jedno. Baš kao što si ti, Oče, u meni i ja u tebi. Neka
i oni budu u nama, da svijet povjeruje da si me ti poslao.
22Ja sam im predao slavu koju si mi ti dao, tako da i oni
budu jedno kao što smo mi jedno. 23Ja ću biti u njima,
a ti u meni. Tako će i oni postati doista jedno. A svijet
će vidjeti da si me ti poslao i da si njih volio kao što si
volio mene.

24Oče, htio bih da oni koje si mi dao budu sa mnom,
da vide slavu koju si mi dao. Jer, ti si me volio prije

postanka svijeta. 25Oče pravedni, svijet te ne poznaje,
ali ja te poznajem. I oni znaju da si me ti poslao. 26Ja
sam im pokazao kakav si i opet ću im pokazati. Tako će
i oni voljeti istom ljubavlju kojom ti voliš mene. A ja ću
živjeti u njima.«

Isusovo uhićenje

(Mt 26,47–56; Mk 14,43–50; Lk 22,47–53)

18 1Nakon što je Isus to rekao, prešao je sa svo-
jim učenicima na drugu stranu doline Kedrona.
Ondje je bio vrt u kojeg su ušli Isus i njegovi učenici.
2Juda, onaj koji ga je izdao, također je poznavao to
mjesto. Isus se ondje često sastajao sa svojim učenicima.
3I tako je Juda poveo grupu rimskih vojnika i hramsku
stražu koju su mu dali glavni svećenici i farizeji. Stigli su
u vrt sa svjetiljkama, bakljama i oružjem.
4Isus je znao sve što će mu se dogoditi te je istupio i
upitao ih: »Koga tražite?«
5»Isusa Nazarećanina«, odgovorili su mu.
»Ja sam«, rekao im je Isus. Juda, njegov izdajnik, sta-
jao je s njima. 6Kad im je Isus rekao: »Ja sam«, ustuknuli
su i popadali na zemlju.
7Stoga ih je Isus ponovo upitao: »Koga tražite?«
A oni su odgovorili: »Isusa Nazarećanina.«
8»Rekao sam vam da sam to ja. Dakle, ako tražite
mene, pustite ove ljude da odu.« 9Tako je kazao da bi
se ispunilo ono što je ranije rekao: »Nisam izgubio ni
jednoga od onih koje si mi dao.«
10Šimun Petar izvukao je mač koji je imao uza se.
Udario je njime slugu velikog svećenika i odsjekao mu
desno uho. Sluga se zvao Malko. 11Nato je Isus rekao
Petru: »Vrati mač u korice! Zar da ne ispijem čašu[1] koju
mi je pružio Otac?«

Isusa dovode pred Anu

(Mt 26,57–58; Mk 14,53–54; Lk 22,54)

12Tada su vojnici, zajedno sa svojim zapovjednikom i
hramskom stražom, uhitili Isusa, svezali ga 13i najprije
odveli k Ani. Ana je bio Kaifin tast, a Kaifa je te godine
bio veliki svećenik. 14Kaifa je bio onaj koji je savjetovao
Židovima da je bolje da jedan čovjek umre mjesto cije-
loga naroda.

[1] **18,11** ***čaša*** Simbol patnje i sramote. Isus je upotrijebio primjer ispijanja čaše da slikovito objasni svoj skori prolazak kroz mnoge patnje.

Petar niječe Isusa

15Šimun Petar i jedan drugi učenik išli su za Isusom.
Toga je učenika veliki svećenik dobro poznavao, pa je
on ušao s Isusom u dvorište velikog svećenika. No Petar
je ostao vani, pred vratima. 16Tada je taj drugi učenik,
kojega je veliki svećenik dobro poznavao, izašao, poraz-
govarao s vrataricom i uveo Petra u dvorište. 17Sluškinja,
vratarica, upitala je Petra: »Zar nisi i ti jedan od učenika
ovoga čovjeka?«

»Nisam!« odgovorio je.

18Robovi i hramska straža naložili su vatru. Bilo je
hladno pa su stajali uz nju i grijali se. I Petar je bio s
njima i grijao se.

Veliki svećenik ispituje Isusa

(Mt 26,59–66; Mk 14,55–64; Lk 22,66–71)

19Tada je veliki svećenik upitao Isusa o njegovim uče-
nicima i njegovu učenju. 20Isus mu je odgovorio: »Ja
sam javno govorio svijetu. Uvijek sam poučavao u sina-
gogama i u Hramu gdje se okupljaju Židovi. Ništa nisam
rekao tajno. 21Zašto pitaš mene? Pitaj one koji su čuli što
sam im govorio. Oni sigurno znaju što sam rekao.«

22Kad je Isus to rekao, jedan od hramskih čuvara koji
je stajao u blizini udario ga je i rekao: »Zar tako odgova-
raš velikom svećeniku?!«

23Isus mu je odgovorio: »Ako sam što pogrešno rekao,
reci što? Ako je to što sam rekao ispravno, zašto me
udaraš?«

24Tada ga je Ana vezanog poslao Kaifi, velikom
svećeniku.

Petar ponovo niječe Isusa

(Mt 26,71–75; Mk 14,69–72; Lk 22,58–62)

25A Šimun Petar stajao je kraj vatre i grijao se. Upitali
su ga: »Zar nisi i ti jedan od njegovih učenika?«

On je zanijekao. »Nisam«, rekao je.

26Jedan od slugu velikog svećenika, rođak onoga
čovjeka kojemu je Petar odrezao uho, rekao mu je: »Zar
te nisam vidio s njim u vrtu?«

27Tada je Petar još jednom zanijekao, a pijetao je
odmah zapjevao.

Isus pred Pilatom

(Mt 27,1–2; 11–31; Mk 15,1–20; Lk 23,1–25)

28Nakon toga odveli su Isusa iz Kaifine kuće u

guvernerovu palaču. Bilo je rano jutro. No Židovi nisu
htjeli ući u palaču da se ne bi onečistili i da bi mogli jesti
pashalnu večeru. 29Zato je Pilat izašao k njima i upitao
ih: »Kakvu optužbu iznosite protiv ovoga čovjeka?«
30Odgovorili su mu: »Da ovaj čovjek nije zločinac, ne
bismo ga predali tebi.«
31Pilat im je rekao: »Uzmite ga vi i sudite mu prema
svom Zakonu.«
Židovi su mu odgovorili: »Nama nije dopušteno nikoga
ubiti!« 32Ovo se dogodilo da bi se ispunile Isusove riječi
kojima je najavio kakvom će smrću umrijeti.
33Pilat se zatim vratio u palaču. Pozvao je Isusa i upi-
tao ga: »Jesi li ti židovski kralj?«
34»Govoriš li to sam od sebe«, odgovorio mu je Isus,
»ili su ti to drugi rekli za mene?«
35»Zar sam ja Židov?« odvratio je Pilat. »Tvoj narod i
glavni svećenici predali su te meni. Što si učinio?«
36Isus je odgovorio: »Moje kraljevstvo ne pripada
ovom svijetu. Kad bi moje kraljevstvo pripadalo ovom
svijetu, moji bi se podanici borili da me ne predaju Žido-
vima. Ali moje kraljevstvo nije odavde.«
37»Dakle, ti jesi kralj?« rekao mu je Pilat.
»Ti kažeš da sam kralj«, odgovorio je Isus. »To je
istina. Ja sam zato i rođen: da dokažem istinu. Zato sam
i došao na ovaj svijet. Svatko tko je na strani istine sluša
moj glas.«
38»Što je istina?« upitao ga je Pilat. Kad je to rekao,
ponovo je otišao van k Židovima i kazao im: »Ne nala-
zim ništa zbog čega bih ga optužio. 39Ali vaš je običaj da
vam pustim nekoga za vrijeme Pashe. Dakle, hoćete li
da vam oslobodim 'židovskoga kralja'?«
40Nato su zaurlali: »Ne njega, nego Barabu!« Baraba
je bio razbojnik.

19

1Tada je Pilat naredio da se Isus odvede i bičuje.
2Vojnici su ispleli krunu od trnja i stavili mu je
na glavu. Ogrnuli su ga purpurnim ogrtačem. 3Zatim su
dolazili k njemu i govorili: »Zdravo, kralju židovski!« i
udarali ga po licu.
4Pilat je ponovo izašao i rekao im: »Čujte, izvodim ga
pred vas da biste znali kako ja ne nalazim ništa zbog čega
bih ga optužio.« 5Tada je izašao Isus, noseći krunu od trnja
i purpurni ogrtač. A Pilat im je rekao: »Evo čovjeka!«
6Kad su ga glavni svećenici i hramski čuvari spazili,
počeli su vikati: »Razapni ga! Razapni ga!«
Pilat im je rekao: »Uzmite ga vi i razapnite! Ja ne

mogu dokazati da je kriv!«

7»Mi imamo Zakon«, odgovorili su mu Židovi, »i prema njemu on mora umrijeti jer je tvrdio da je Božji Sin!«

8Kad je Pilat ovo čuo, još se više uplašio. 9Vratio se
u palaču i upitao Isusa: »Odakle si ti?« A Isus mu nije
odgovorio. 10Nato mu je Pilat rekao: »Ne želiš mi odgovoriti? Zar ne znaš da ja imam vlast da te oslobodim ili da te razapnem?«

11»Ti nada mnom ne bi imao nikakvu vlast«, odgovorio mu je Isus, »da ti je Bog nije dao. Zato je grijeh onoga tko me tebi predao veći nego tvoj.«

12Kad je to čuo, Pilat je pokušao naći načina da Isusa oslobodi. No Židovi su vikali: »Ako ga oslobodiš, nisi carev prijatelj. Svatko tko se proglašava kraljem, suprotstavlja se caru.«

13Kad je Pilat to čuo, izveo je Isusa i sjeo na sudačku
stolicu na mjestu zvanu »kameni pločnik«, a aramejski
'Gabata'. 14Bio je dan pripreme za Pashu, negdje oko
podne. Pilat je rekao Židovima: »Evo vašega kralja!«

15Oni su vikali: »Vodi ga! Vodi ga! Razapni ga!«

Pilat ih je upitao: »Da razapnem vašega kralja?!«

Glavni su svećenici odgovorili: »Mi nemamo drugoga kralja osim cara.«

16Tada im ga je Pilat predao da ga razapnu.

Isusa razapinju

(Mt 27,32–44; Mk 15,21–32; Lk 23,26–43)

Vojnici su odveli Isusa. 17Isus je sâm nosio svoj križ
na mjesto zvano Lubanja, aramejski 'Golgota'. 18Ondje
su ga razapeli zajedno s još dvojicom. Svaki je bio s jedne
strane, a Isus u sredini. 19Pilat je dao napisati i natpis
koji su stavili na križ. Na njemu je pisalo: »Isus Nazarećanin, kralj židovski.« 20Mnogi su Židovi pročitali taj
natpis, jer se mjesto na kojem je Isus bio razapet nalazilo
u blizini grada. Natpis je bio na hebrejskom, latinskom i
grčkom. 21Židovski glavni svećenici nato su rekli Pilatu:
»Nemojte napisati 'kralj židovski' nego 'Ovaj čovjek je tvrdio: ja sam kralj židovski.'«

22Pilat je odgovorio: »Što sam napisao, napisao sam!«

23Nakon što su razapeli Isusa, vojnici su uzeli njegovu
odjeću i podijelili je na četiri dijela. Svaki je uzeo jedan
dio, a uzeli su i njegovu tuniku. Ona nije bila šivana,
već satkana u jednom komadu odozgo nadolje. 24Zato
su vojnici rekli jedan drugomu: »Ne parajmo je! Radije
bacimo kocku da vidimo kome će pripasti!« Time se

ispunilo Pismo koje kaže:

»Podijelili su moju odjeću među sobom;
bacili su kocku da vide kome će pripasti.«

Psalam 22,19

Tako su postupili vojnici.
25Uz Isusov križ stajale su njegova majka, sestra nje-
gove majke te Marija, Kleofina žena, i Marija iz Magdale.
26Isus je spazio svoju majku i nedaleko od nje učenika
kojega je jako volio, rekao je majci: »Draga ženo, evo ti
sina!« 27Potom je rekao učeniku: »Evo ti majke!« On ju
je odmah zatim uzeo u svoj dom.

Isusova smrt

(Mt 27,45–56; Mk 15,33–41; Lk 23,44–49)

28Nakon toga Isus je znao da se ispunilo sve što se
trebalo dogoditi, pa je rekao da bi se obistinilo Pismo:
»Žedan sam.«[1] 29Ondje je bio vrč pun octa. Nataknuli su
spužvu natopljenu octom na izopovu stabljiku i prima-
knuli je Isusovim ustima. 30Isus je uzeo gutljaj i rekao:
»Svršeno je!« Spustio je glavu i izdahnuo.
31Bio je dan pripreme, uoči subote. Da tijela ne bi
ostala na križevima u subotu — jer je ta subota bila oso-
bit blagdan — Židovi su zamolili Pilata da naredi da se
razapetima slome noge i da ih se ukloni. 32Stoga su voj-
nici došli i polomili noge prvo jednom pa onda drugom
čovjeku koji su bili razapeti s Isusom. 33Kad su došli do
Isusa, vidjeli su da je već mrtav pa mu nisu slomili noge,
34nego mu je jedan od vojnika kopljem probio bok. Iz
rane je isti tren potekla i krv i voda. 35To je ispričao onaj
koji je to vidio svojim očima. Njegovo je svjedočanstvo
točno i on zna da govori istinu. Ispričao je to da biste i vi
mogli vjerovati. 36Tako se zbilo da bi se ispunilo Pismo,
koje kaže: »Ni jedna kost neće mu se prelomiti.[2]« 37A na
drugom pak mjestu Sveto pismo kaže: »Gledat će onoga
koga su proboli.[3]«

Isusov ukop

(Mt 27,57–61; Mk 15,42–47; Lk 23,50–56)

38Poslije toga je Josip iz Arimateje zamolio Pilata da
mu dopusti skinuti Isusovo tijelo s križa. Josip je bio

[1] **19,28** ***»Žedan sam.«*** Vidi Ps 22,15; 69,21.
[2] **19,36** Citat iz Izl 12,46; Br 9,12; Ps 34,21.
[3] **19,37** Citat iz Zah 12,10.

Isusov učenik, ali u tajnosti, jer se bojao Židova. Pilat
mu je dopustio da uzme Isusovo tijelo te je Josip otišao i
uzeo ga. 39S njim je bio i Nikodem, onaj koji je jednom
ranije došao noću k Isusu. Donio je oko pedeset litara
mješavine mirisne smirne i aloje. 40Potom su uzeli Isu-
sovo tijelo i omotali ga lanenim zavojima namočenim u
mirisne trave, prema židovskim pogrebnim običajima.
41Na mjestu gdje je Isus bio razapet nalazio se vrt. U
vrtu je bio novi grob u kojeg još nitko nije bio položen.
42Budući da je bio Židovski dan Priprave za subotu, a
grob je bio u blizini, položili su Isusa u njega.

Prazan grob

(Mt 28,1–10; Mk 16,1–8; Lk 24,1–12)

20 1Prvoga dana u tjednu, rano ujutro, Marija iz
Magdale pošla je na grob. Bio je još mrak. Vidjela
je da je kamen odmaknut s groba. 2Otrčala je i pronašla
Šimuna Petra i drugog učenika, onoga kojeg je Isus jako
volio i rekla im: »Uzeli su Gospodina iz groba i ne znamo
kamo su ga položili.«

3Tada su Petar i onaj drugi učenik izašli i zaputili se na
grob. 4Obojica su trčali, ali je drugi učenik bio brži. Pre-
stigao je Petra i prvi stigao do groba. 5Zavirio je unutra
i vidio lanene zavoje kako leže u grobu, ali nije ulazio.
6Tada je stigao i Šimun Petar koji ga je slijedio. Petar je
ušao u grob. Ondje su ležali samo laneni zavoji 7i platno
koje je bilo zamotano oko Isusove glave. Platno se nije
nalazilo među zavojima. Bilo je složeno i stavljeno odvo-
jeno od zavoja. 8Tada je u grob ušao i drugi učenik, onaj
koji je prvi došao do groba. Vidio je i povjerovao. 9Oni
još uvijek nisu shvatili iz Pisma da Isus treba ustati od
mrtvih.

Isus se ukazuje Mariji iz Magdale

(Mk 16,9–11)

10Nakon toga učenici su se vratili kući. 11Marija je
stajala ispred groba i plakala. Sva u suzama, zavirila je
u grob. 12Spazila je unutra dva anđela odjevena u bijelo.
Sjedili su ondje gdje je ležalo Isusovo tijelo: jedan ondje
gdje mu je počivala glava, a drugi gdje su mu bile noge.

13Anđeli su je upitali: »Ženo, zašto plačeš?«

»Uzeli su moga Gospodina«, odgovorila im je, »i ne
znam kamo su ga položili.« 14Čim je to izgovorila, osvr-
nula se i vidjela Isusa, ali nije znala da je to Isus.

15»Ženo, zašto plačeš?« upitao ju je Isus. »Koga

tražiš?« Misleći da je vrtlar, Marija mu je odgovorila:
»Gospodine, ako ste ga vi uzeli, kažite mi gdje ste ga
položili. Otići ću po njega!«
16»Marijo!«, pozvao ju je Isus.

Okrenula se i rekla mu na aramejskom: »Rabbuni!«
(Što znači: »Učitelju!«)
17A Isus joj je kazao: »Nemoj me zadržavati jer ja još
nisam otišao k Ocu. Pođi radije mojoj braći i reci im:
'Ja odlazim gore k svome Ocu i k vašem Ocu. K svome
Bogu i vašem Bogu.'«
18Marija iz Magdale otišla je učenicima i rekla im:
»Vidjela sam Gospodina!« Potom im je ispričala što joj
je rekao.

Isus se ukazuje učenicima

(Mt 28,16–20; Mk 16,14–18; Lk 24,36–49)

19Uvečer, toga prvog dana u tjednu, u kući u kojoj su
boravili učenici sva su vrata bila zatvorena, zbog straha
od Židova. Isus se pojavio, stao pred njih i rekao im: »Mir
vama!« 20Kad je to rekao, pokazao im je svoje ruke i bok.
Učenici su se obradovali kad su vidjeli Gospodina.
21Tada im je Isus ponovio: »Mir vama! Baš kao što je
Otac poslao mene i ja šaljem vas.« 22Kad je to izgovo-
rio, dahnuo je u njih i rekao: »Primite Duha Svetoga.
23Kome oprostite grijehe, oprošteno im je. Ako kome ne
oprostite grijehe, nije im oprošteno.«
24Toma, jedan od Dvanaestorice, zvani Blizanac, nije
bio s njima kad je Isus došao. 25Ostali učenici rekoše
mu: »Vidjeli smo Gospodina!« Toma im je odvratio:
»Neću vjerovati dok ne vidim rane od čavala u njegovim
rukama i u njih ne stavim svoj prst. Neću vjerovati dok
ne stavim svoj prst u rane na njegovu boku!«
26Tjedan dana kasnije Isusovi učenici ponovo su bili u
kući. I Toma je bio s njima. Premda su vrata bila zaklju-
čana, Isus je došao, stao pred njih i rekao: »Mir vama!«
27Tada je rekao Tomi: »Pogledaj moje ruke i stavi ovamo
prst! Ispruži ruku i stavi je u ranu na mojem boku! Pre-
stani sumnjati i vjeruj!«
28»Moj Gospodin i moj Bog!«, odgovorio mu je Toma.
29Isus mu je rekao: »Ti vjeruješ zato jer me vidiš.
Blago onima koji će vjerovati, a da me nisu vidjeli!«

Razlog Ivanova pisanja

30Isus je učinio i mnoga druga čuda u prisutnosti svo-
jih učenika. Ona nisu zapisana u ovoj knjizi. 31Ova su

zapisana da biste povjerovali da je Isus Krist, Božji Sin. I
da, vjerujući, imate život po njemu.

Isus se ukazuje sedmorici učenika

21 1Poslije ovoga Isus se ponovo ukazao učenicima
na Tiberijadskom jezeru. Ukazao se na ovaj
način: 2Šimun Petar, Toma zvani Blizanac, Natanael iz
Kane Galilejske, Zebedejevi sinovi i još druga dvojica
Isusovih učenika bili su zajedno. 3Šimun Petar im je
rekao: »Idem loviti ribu.«

»Idemo i mi s tobom«, odvratili su mu. Potom su
izašli i ukrcali se u čamac. Te noći, međutim, nisu ništa
ulovili.

4Jutro je već bilo svanulo kad je Isus stajao na obali.
Učenici nisu znali da je to Isus. 5Tada ih je on upitao:
»Prijatelji, jeste li što ulovili?«

»Nismo«, odgovorili su mu.

6»Bacite mrežu s desne strane čamca i ulovit ćete«,
rekao im je. Tako su i učinili. I nisu mogli izvući mrežu
zbog mnoštva riba koje su ulovili.

7Tada je učenik kojeg je Isus volio rekao Petru: »To je
Gospodin!« Kad je Šimun čuo da je to Gospodin, obukao
se, jer je bio skinuo ogrtač i skočio u jezero. 8A ostali
učenici došli su čamcem do obale. Nisu se bili ni otisnuli
daleko od obale, jedva sto metara. Mrežu s ribom vukli
su za sobom. 9Kad su se iskrcali na obalu, vidjeli su žar
na kojem se pekla riba i kruh. 10Isus im je rekao: »Done-
site nešto ribe od onoga što ste sada ulovili.«

11Šimun Petar je otišao do čamca i izvukao na obalu
mrežu punu ribe. Bile su tu stotinu pedeset i tri velike
ribe, a ipak je mreža ostala čitava. 12»Dođite i jedite!«
pozvao ih je Isus. Nitko od učenika nije se usudio upi-
tati: »Tko si ti?« Znali su da je to Gospodin. 13Isus je
došao, uzeo kruh i dao im ga. Isto je učinio i s ribom.

14Ovo je bilo treći put da se Isus pokazao učenicima
otkako je uskrsnuo od mrtvih.

Isus razgovara s Petrom

15Kada su završili s jelom, Isus je upitao Šimuna Petra:
»Šimune, Ivanov sine, voliš li me više nego ovi drugi?«

»Da, Gospodine«, odgovorio mu je Petar. »Ti znaš da
te volim.«

»Pasi moju janjad!«, nato će mu Isus.

16Po drugi put ga je upitao: »Šimune, Ivanov sine,
voliš li me?«

»Da, Gospodine«, odgovorio mu je Petar. »Ti znaš da
te volim.«
»Pasi moje ovce!«, rekao mu je Isus.
[17]Upitao ga je i treći put: »Šimune, Ivanov sine, voliš
li me?«
Petar se ražalostio što ga Isus pita i treći put: »Voliš
li me?« Odgovorio mu je: »Gospodine, ti sve znaš. Znaš
da te volim.«
»Pasi moje ovce!«, rekao mu je Isus. [18]»Govorim ti
istinu. Kad si bio mlad, sâm si pričvrstio svoj pojas i išao
kamo god si želio. A kad ostariš, raširit ćeš ruke i netko
drugi pričvršćivat će ti pojas i voditi te kamo ne želiš
ići.« [19]Ovo je rekao da pokaže kakvom će smrću Petar
proslaviti Boga. Potom mu je rekao: »Slijedi me!«
[20]Petar se osvrnuo i vidio učenika kojega je Isus volio
kako ide za njima. To je bio onaj učenik koji se za veče-
rom naslonio Isusu na grudi i upitao: »Gospodine, tko
će te izdati?« [21]Kad ga je Petar spazio, upitao je Isusa:
»Gospodine, što će biti s njim?«
[22]Isus mu je odgovorio: »Ako hoću da on živi dok ja
ne dođem, to se tebe ne tiče. Ti me slijedi!«
[23]Tako se pročulo među braćom da taj učenik neće
umrijeti. No Isus nije rekao da on neće umrijeti nego:
»Ako hoću da on živi dok ja ne dođem, to se tebe ne
tiče!«
[24]Ovo je taj učenik koji govori o svim tim događa-
jima i on je sve ovo zapisao. Znamo da je njegov iskaz
istinit.
[25]Isus je učinio još mnogo toga i kad bi se sve to redom
stavilo na papir, mislim da bi cijeli svijet bio premalen za
knjige koje bi se napisale.

Djela apostolska

Luka piše svoju drugu knjigu

1 [1]Dragi Teofile, u svojoj prvoj knjizi iznio sam sve
što je Isus činio i poučavao. [2]Iznio sam sve o njemu,
od samog početka pa do dana kad je uznesen na nebo,
nakon što je po Duhu Svetom dao upute apostolima koje
je izabrao. [3]Nakon svoje smrti Isus im se ukazao i pru-
žio mnoge dokaze da je živ. Četrdeset dana ukazivao

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center
Last Updated: September 21, 2006

These Scriptures:
- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online add space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center
P.O. Box 820648
Fort Worth, Texas 76182, USA
Telephone: 1-817-595-1664
Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE
E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: http://www.wbtc.org

Order online – To order a copy of our texts online, go to: http://www.wbtc.org

Current license agreement – *This license is subject to change without notice. The current license can be found at:* http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from:
http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from:
http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html